

Bismillâh-ir Rahmân-ir Rahîm

VROUWEN IN DE ISLÂM

De kwesties

MENSTRUATIE

en

IMÂMAT

NADER BESCHOUWD

Onderzoeksproject

Uitgevoerd door:

R. Ahmadali

R. Ghafoerkhan

Drs. S. Ahmadali-Doekhie

I. Djoemai

Augustus 2001

I nhoudsopgave

I.	Algeme ne Inleiding	pag. 5
II.	Slotconclusies	pag. 6
III.	De studie betreffende de menstruatie	pag. 9
	§ 1. Inleiding	
	§ 2. De Qur'ân betreffende menstruatie en onreinheid	
	§ 3. De <u>H</u> adîs betreffende menstruatie en onreinheid	
	§ 4. <u>A</u> hmediyya-literatuur betreffende menstruatie, onreinheid, <i>salât</i> en vasten	
	§ 5. De Bijbel betreffende menstruatie en onreinheid	
	§ 6. Overige literatuur betreffende de menstruatie	
	§ 7. Enkele reacties van lezers	
IV.	De studie betreffende <i>imâmat</i>	pag. 25
	§ 1. Inleiding	
	§ 2. Kan een vrouw de rol van <i>imâm</i> vervullen?	
	§ 3. Mag een vrouw zich in de <i>mîhrâb</i> bevinden?	
	§ 4. Enkele reacties van lezers	
V.	De meest significante onderzoeksresultaten	pag. 35
VI.	Slotwoord	pag. 37
VII.	Een stukje geschiede nis ...	pag. 38

BIJLAGEN bij de studie betreffende de menstruatie

[1] Het menstruatie-artikel, zoals opgenomen in An Nûr, editie september 2000	pag. 41
[2] <i>Taharat</i> : reinheid	pag. 42
[3] Reactie van broeder Ahmad Amjad Ali op het menstruatie-artikel uit An Nûr, editie september 2000, en het antwoord van de ex-redactie daarop	pag. 43

BIJLAGEN bij de studie betreffende *mîhrâb* en *imâmat*

[4] De positie van de vrouw, zoals onderwezen door de Islâm (Dr. Zahid Aziz)	pag. 50
[5] Can women give lectures to men in the mosque? (Dr. Kaukab Siddique, London)	pag. 53
[6] Transcript of B.B.C.'s interview with Dr. Anesa Ahamad-Khan (1995)	pag. 54
[7] Hazrat `Â`isha's <i>gutbah</i> in de Heilige Moskee	pag. 55

Geraadpleegde bronnen

1. De Heilige Qur'ân (Muhammad 'Alî)
2. The Holy Qur'ân (Muhammad 'Alî)
3. *Bayân al-Qur'ân* (Muhammad 'Alî)
4. Diverse andere Qur'ânvertalingen, t.w.:
 - a. prof. Kramers
 - b. Fred Leemhuis
 - c. Mirza Mahmud Ahmad
 - d. Marmaduke Pickthall
 - e. Yusuf Ali
 - f. Goelam Rasool Alladien
5. A Manual of Hadîth (Muhammad 'Alî)
6. De religie van de Islâm (Muhammad 'Alî)
7. Testimony of the Holy Qur'ân (hazrat Mirzâ Qhulâm Ahmad)
8. A Dictionary of Modern Written Arabic (Hans Wehr)
9. Groot Arabisch-Nederlands woordenboek (Amiens)
10. Concordance of the Holy Qur'ân (Ahmad Kherie)
11. Sahih Bugârî (Hadîsverzameling)
12. Sahih Muslim (Hadîsverzameling)
13. Mishkât al-masâbih (Hadîsverzameling)
14. De Bijbel, uitgave van het Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem, 1984
15. Islamitisch blad 'The Call', uitgegeven te Trinidad, edities van februari 1996 en april 1996
16. The Muslim World League Journal, editie december 2000, uitgegeven te Mekka, Saudi-Arabië
17. Website van de Ahmediyya Anjuman te Columbus, Ohio: www.muslim.org
18. Website van de 'Stichting Ahmediyya Isha'at Islam', Nederland: www.moslim.org

I. Algemene Inleiding

Bismillâh-ir Rahmân-ir Rahîm

(In naam van Allâh, de Weldadige, de Genadige)

In het Islamitisch kwartaalblad 'An Nûr', editie september 2000, verschenen twee zaken waaraan vele lezers nogal wat aanstoot bleken te hebben genomen. Het eerste betreft een artikel over menstruatie en het tweede betreft een foto van An Nûr redactielid mw. S. Ahmadali-Doekhie, die een vrijdagspreek verzorgde in de Fireburn-mosque te Trinidad, staande vóór in de moskee.

Gezien het feit dat deze zaken op gegeven moment een eigen leven gingen leiden besloten de redactieleden, hoewel het één en ander ertoe had geleid dat de redactie van An Nûr werd ontbonden, de zaak verder te onderzoeken en de resultaten van dat onderzoek vast te leggen. De belangrijkste reden voor het nemen van deze stap is geweest, dat bijvoorbeeld de menstruatiekwes- tie in het verleden reeds voor problemen heeft gezorgd binnen de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.); daar is toen echter niets van vastgelegd, zodat er geen beroep kon worden gedaan op eerdere bevindingen. De ex-redactie heeft de kwesties, zoals die deze keer speelden, willen vastleggen, aangezien de mogelijkheid altijd blijft bestaan dat in de toekomst deze zaken weer zullen opspelen, temeer daar de leidinggevenden binnen de S.I.V. hebben nagelaten aan een oplossing in deze kwestie te werken.

Gedurende een intensief onderzoek, dat bijkans vier maanden duurde, hebben de ex-An Nûr redactieleden R. Ahmadali, R. Ghafoerkhan, S. Ahmadali-Doekhie en I. Djoemai de kwesties uitvoerig bestudeerd, waarbij van de volgende probleemstellingen werd uitgegaan.

1. Inzake de kwestie 'menstruatie':

- Is de menstruerende vrouw onrein, en zo ja, volgens welke bronnen?
- Welke regelingen gelden volgens de Qur'ân en de Hadîs voor de menstruerende vrouw inzake de *salât* en het vasten?

2. Inzake de kwestie 'imâmat':

- Is het de vrouw toegestaan de rol van *imâm* (in de algemene betekenis van 'leider') te vervullen?
- Is het de vrouw toegestaan de rol van *imâm* (in de betekenis van 'voorganger in de *salât*') te vervullen?
- Geldt er voor de vrouw, Islamitisch gezien, een verbod de *mih'râb* te betreden?

De onderzoeksresultaten inzake probleemstelling 1 en 2 zijn terug te vinden in resp. hfdst. III en IV van dit document.

Het is geenszins de bedoeling geweest een alomvattend antwoord te geven op de vraagstellingen. De bedoeling is voornamelijk geweest om de zaken, op basis van de huidige meningen, vast te leggen zodat, indien in de toekomst deze onderwerpen eventueel weer voor problemen zullen zorgen, de resultaten van dit onderzoek als uitgangspunt kunnen dienen om de zaak verder uit te werken.

Voor het verrichten van dit onderzoek zijn verschillende gezaghebbende bronnen geraadpleegd. Ook is een drietal internationaal erkende Ahmadiyya geleerden geconsulteerd, wier namen wij in deze Algemene Inleiding niet zullen vermelden, aangezien zij slechts zijdelings betrokken zijn geweest bij dit onderzoek.

Voor degenen die geen tijd of geen zin hebben het volledig onderzoek door te nemen, maar slechts in de resultaten geïnteresseerd zijn, zijn de slotconclusies op de hiernavolgende pagina weergegeven. Ook zijn de meest significante onderzoeksresultaten in hoofdstuk vijf terug te vinden. **Alvorens een oordeel te vellen over de resultaten, is het echter ten zeerste te adviseren het gehele dossier nauwkeurig te bestuderen**

Wij vertrouwen erop met dit onderzoek, waarvan de uitkomsten in het bijzonder voor de S.I.V.-familie zijn bestemd, een bijdrage te kunnen leveren aan het wegnemen van vele misverstanden die ons inziens rondom de kwesties 'menstruatie' en 'imâmat' bestaan.

Tenslotte zij gesteld dat wij voor opbouwende kritiek altijd oor hebben, temeer daar wij geen Islamitische geleerden zijn en geenszins pretenderen de wijsheid in pacht te hebben.

R. Ahmadali
R. Ghafoerkhan
S. Ahmadali-Doekhie
I. Djoemai

*"Roep tot de weg van uw Heer op met wijsheid en uitnemende vermaning
en discussieer met hen op die wijze, welke het schoonst is.*

*Voorzeker uw Heer kent zeer goed wie van Zijn weg is afgedwaald
en Hij kent zeer goed de rechtgeleiden."*

(Qur'ân 16:125)

II. Slotconclusies

SLOTCONCLUSIE BETREFFENDE DE MENSTRUATIE

Wij hebben gezien dat noch de Qur'ân, noch de Hadîs de menstruerende vrouw als onrein (*na-paak*) bestempelt, maar dat integendeel iedere gelovige per definitie rein is. Gebleken is dat de theorie, dat menstruerende vrouwen onrein zijn, afkomstig is uit vorige godsdiensten, zoals het Jodendom en dat ook de theorie dat deze vrouwen de moskee niet mogen betreden en heilige Boeken niet mogen aanraken uit oude geschriften afstamt. In dit verband werd vermeld dat de Heilige Qur'ân een zeer duidelijke waarschuwing bevat om 'voorvaderen' (ofwel oude tradities) niet blindelings te volgen.

Voorts is gebleken, dat er een verschil is tussen de begrippen 'onrein' en 'verontreinigd'; 'onrein' duidt een geestelijke toestand aan, terwijl 'verontreinigd' een fysieke toestand aanduidt. Een gelovige kan nooit en te nimmer onrein worden genoemd. De Islâm kent voor wat betreft de gelovigen, naast de normale staat van reinheid, ook de staat van rituele reinheid (na de *wudu* of *ghusl*), maar niet de staat van rituele onreinheid. Een menstruerende vrouw kan, gezien het bovenstaande, daarom nooit en te nimmer onrein worden genoemd, maar hooguit 'plaatselijk verontreinigd'.

Verder hebben wij gezien dat de Heilige Qur'ân slechts één verbod oplegt tijdens de menstruatie, namelijk het verbod op geslachtsgemeenschap. Ook is gebleken, betreffende het bidden en het vasten, dat de Hadîs de menstruerende vrouw vrijstelt van het bidden en dat zowel de Qur'ân als de Hadîs haar vrijstelt van het vasten; voor wat betreft de Hadîs zijn deze vrijstellingen uitvoerig behandeld onder andere in Ahmadiyya literatuur, zoals 'De religie van de Islâm', 'A manual of Hadîth' en '*Bayân al-Qur'ân*'.

SLOTCONCLUSIE BETREFFENDE IMÂMAT

Als we het woord *imâm* hanteren in de betekenis van 'leider', zien we dat volgens de Heilige Qur'ân zowel mannen als vrouwen deze positie kunnen innemen.

Als we het woord beschouwen in de betekenis van 'voorganger in het gebed', zien we dat ook deze positie door zowel mannen als vrouwen kan worden ingenomen, met dien verstande dat het wenselijk is dat een vrouw zich op de plaats van de vrouwen bevindt als zij deze functie vervult. Verder zou op basis van de Hadîs kunnen worden beredeneerd dat het, in geval 'vreemden' de dienst bijwonen, wenselijk is dat een man de gebedsdienst leidt.

Betreffende de vraag of een vrouw zich vóór in de moskee mag bevinden, kan geantwoord worden dat er noch in de Qur'ân, noch in de Hadîs een specifiek verbod hieromtrent vermeld staat.

Als we de vraag beschouwen of een vrouw de *miḥrâb* wel of niet zou mogen betreden, kunnen we stellen dat het woord *miḥrâb* betekent 'heiligdom' en dat derhalve de gehele moskee als *miḥrâb* kan worden aangeduid; het betreden van de moskee is zeker niet verboden voor vrouwen. Verder heeft de Heilige Profeet Muḥammad (v.z.m.h.) gedurende zijn leven nimmer laten blijken, dat een bepaald gedeelte van de moskee niet toegankelijk zou zijn voor vrouwen.

In het algemeen kan gesteld worden dat het niet toegestaan is iets te verbieden wat Allâh Zelf niet heeft verboden, aangezien men anders een leugen verzint tegen Allâh en dientengevolge wordt bestempeld als zijnde de onrechtvaardigste der mensen (Heilige Qur'ân 5:87, 10:59 en 7:37).

De studie betreffende

DE MENSTRUATIE

III. De studie betreffende de menstruatie

- § 1. Inleiding
- § 2. De Qur'ân betreffende menstruatie en onreinheid
- § 3. De Hadis betreffende menstruatie en onreinheid
- § 4. Ahmadiyya-literatuur betreffende menstruatie, onreinheid, salât en vasten
- § 5. De Bijbel betreffende menstruatie en onreinheid
- § 6. Overige literatuur betreffende de menstruatie
- § 7. Enkele reacties van lezers

§ 1. Inleiding

In An Nûr, het kwartaalblad van de Surinaamse Islamitische vereniging, editie september 2000, verscheen een artikel over menstruatie (zie bijlage 1). De aanleiding tot het schrijven van het betreffend artikel was, dat vele Muslims (ook van de S.I.V.) aan menstruerende vrouwen allerlei verboden opleggen die nergens op slaan, zoals een verbod op het oogsten van fruit, op het klaarmaken van voedsel, enz. wegens aan deze vrouwen toegeschreven onreinheid (*na-paak*).

Het menstruatie-artikel bracht heel wat reacties teweeg, ondanks het feit dat de redactie slechts feiten uit de Qur'ân en de Hadis opsomde en daaruit een conclusie trok.

In de inleiding van het artikel werd gesteld, dat een evaluatie van de reacties in de volgende editie van An Nûr zou worden opgenomen, mits onderbouwd. Wij moeten helaas vermelden dat onderbouwde reacties heel schaars waren en dat op tradities en gevoelens gebaseerde meningen overheersten.¹ Voorts werd aan de redactie toegeschreven dingen te hebben verkondigd, zoals: menstruerende vrouwen mogen het gebed verrichten, menstruerende vrouwen mogen vasten, enz. enz. De objectieve lezer zal echter moeten onderkennen, dat de redactie dergelijke zaken NIET heeft geschreven, noch heeft gesuggereerd in het betreffend artikel.

Gezien deze en vele andere misverstanden hebben wij, met de hulp van enkele internationaal erkende Islamitische (Ahmadiyya) geleerden, de zaak grondig bestudeerd op basis van de in de Algemene Inleiding aangehaalde probleemstellingen. De uitkomsten van die studie treft u hieronder aan.

§ 2. De Qur'ân betreffende menstruatie en onreinheid

2.1. Qur'ân 2:222 betreffende menstruatie

Het enige dat de Qur'ân onwettig verklaart tijdens de menstruatie, is geslachtsgemeenschap (2:222):

*"En zij vragen u omtrent de maandstonden. Zeg: het is een **azan** [1], derhalve, houd u op een afstand van de vrouwen gedurende de maandstonden en nader haar niet tot zij **rein** [2] zijn geworden (yathurna); en wanneer zij zich **gereinigd** [3] hebben (taṭaharna), ga tot haar in, zoals u God heeft geboden; waarlijk, God heeft lief degenen die zich veel (tot Hem) wenden en Hij heeft lief degenen die zich reinigen."*

[1] Het Arabisch woord '*azan*' wordt door maulâna Muḥammad 'Alî vertaald als 'een weinig schadelijk' (*Bayân al-Qur'ân* vertaalt het als '*zarah*', ofwel 'schade'). Sommige andere Qur'ânvertalers menen dat dit woord betekent 'onreinheid'. Wij hebben in verschillende woordenboeken de betekenis van '*azan*' opgezocht en kwamen tot de volgende bevindingen:

- *A Dictionary of Modern Written Arabic*, pag. 14 (Hans Wehr): damage, harm, pain, suffering, injury, trouble, annoyance, grievance, wrong, offence, insult.
- *Groot Arabisch-Nederlands woordenboek*, pag. 45 (Amiens): kwaad, schade, letsel, nadeel, onrecht, afbreuk, (ver)wond(ing), beschadiging, kwetsuur, laesie, last, hinder, kwelling, pesterij.
- *Concordance of the Holy Qur'ân*, pag. 112 (Ahmad Kherie): ailment, hurt, injury, molestation.

¹ Wij kregen slechts één gefundeerde reactie van een Muslimbroeder uit een andere organisatie. Die reactie, en ons antwoord daarop, treft u aan onder bijlage 3.

Wij gingen ook na hoe de Qur'ân zélf het woord 'azan' gebruikt en vonden onder andere het volgende (de cursieve Engelse woorden geven de betekenis aan in de Engelse Qur'ânvertaling van maulâna Muḥammad 'Alî):

- "Maar wie ziek is of een **kwaal** (*ailment*) heeft aan het hoofd, treft een lossing door te vasten of een aalmoes of een offer" (2:196).
- "Zij die hun bezittingen op Allâh's weg uitgeven; vervolgens wat zij hebben uitgegeven niet doen volgen door een verwijtende herinnering (daaraan) of **krenking**" (*injury*). (2:262).
- "Vriendelijke taal en vergiffenis is beter dan liefdadigheid gevolgd door **schade**" (*injury*). (2:263)
- "Maak uw liefdadigheid niet ongedaan door een verwijtende herinnering (daaraan) en **krenking**" (*injury*). (2:264).
- "Zij zullen u (geenszins) kwaad doen, behalve met een **licht kwaad**" (*slight hurt*). (3:110).
- "En u zult zeker veel **ergerlijk gepraat** (kanttekening: *beschimping*) (*abuse*) horen van hen die het Boek waren gegeven vóór u." (3:185).

Over 'azan' schrijft maulâna Muḥammad 'Alî in 'The Holy Qur'ân', voetnoot 287 onder vers 2:222:

"Het is derhalve niet de menstruele afscheiding die hier schadelijk wordt genoemd, maar het hebben van seksuele gemeenschap terwijl de vrouw zich in die toestand bevindt ... In de Islâm is het (de afzondering) gelimiteerd tot het zich weerhouden van de seksuele gemeenschap."

Verder gingen wij na hoe diverse Qur'ânvertalers het woord 'azan' (2:222) vertaalden. Wij vonden het volgende:

- "een weinig schadelijk" (Muḥammad 'Alî);
- "letsel" (prof. Kramers);
- "ongemak" (Fred Leemhuis);
- "iets schadelijks" (Mirza Mahmud Ahmad)
- "an illness" (Marmaduke Pickthall);
- "a hurt and a pollution" (Yusuf Ali);
- "een onreinheid" (Goelam Rasool Alladien).

We zien dat het slechts de Sunni-vertalers zijn (onder andere Yusuf Ali en Alladien), die 'azan' vertalen als 'onreinheid'. De overige geraadpleegde vertalingen (Muḥammad 'Alî, Kramers, Leemhuis, Pickthall), evenals de geraadpleegde woordenboeken, reppen met geen woord over een eventuele onreinheid van de menstruerende vrouw!

Zoals vele onzuiverheden uit vroegere godsdiensten / culturen de Islâm binnenslopen, werd ook het begrip 'onreinheid der menstruerende vrouw' uit vroegere godsdiensten overgenomen. Zie paragraaf 5.

Er zijn dus volstrekt geen termen aanwezig om het woord 'azan' in 2:222 te vertalen als 'onreinheid'.

[2] Uit de zinsnede 'totdat zij rein zijn geworden' wordt vaak geconcludeerd, dat de menstruerende vrouw volledig onrein is. Volgens het Arabisch-Engels woordenboek van Hans Wehr duidt het woord *yathurna* (gerelateerd aan de menstruatie) echter niets anders aan dan het einde van de menstruatie; het betreffend woord betekent namelijk: 'to be clean as opposed to menstruating' (zie ook voetnoot 2 op de volgende pagina). De menstruatie kan derhalve geen 'onreinheid' worden genoemd, maar ten hoogste een plaatselijke verontreiniging, zoals in de volgende paragraaf aan de hand van aanhalingen uit de Hadîs zal worden aangetoond.

Zie ook bijlage 2 betreffende de betekenis van het woord 'tahara' (rein zijn).

[3] Het woord *taṭahharna* is in de reflexieve (of vijfde) vorm, d.w.z. personen die zichzelf reinigen, ofwel schoonmaken. Ook dit woord heeft dus niets te maken met (rituele) onreinheid van de menstruerende vrouw.

De zinsnede "nader haar niet tot zij rein zijn geworden (*yathurna*); en wanneer zij zich gereinigt hebben (*taṭahharna*), ga tot haar in" betekent dus niets anders dan: "nader haar niet tot de menstruatie is opgehouden en wanneer zij zich schoongemaakt hebben, ga tot haar in" (zie ook voetnoot 2 op de volgende pagina voor de uitleg van maulâna Muḥammad 'Alî hieromtrent).

Er is derhalve in 2:222 geen enkele verwijzing naar een eventuele onreinheid van de menstruerende vrouw.

2.2 De voor menstruerende vrouwen geldende vrijstelling voor het vasten aangetoond uit de Qur'ân

Zoals bekend, baseren vrijwel alle Islâmgelerden de vrijstelling, dan wel het verbod op het vasten tijdens de menstruatie op de Hadîs. Ons inziens is echter uit de Qur'ân aan te tonen, dat menstruerende vrouwen vrijgesteld zijn (zie ook voetnoot 35) van het vasten. Zo vermeldt 2:184, na het voorschrift tot vasten in 2:183:

"... maar wie onder u ziek of op reis is, zal dan een gelijk aantal andere dagen vasten ..."

Gezien de betekenis van het woord 'azan' in 2:222, hetgeen volgens verschillende bronnen betekent 'pijn', 'lijden', 'letsel', 'verwonding' e.d., kan worden gesteld dat ook de menstruerende vrouwen vallen onder de vrijstelling van 2:183, temeer daar 2:185 stelt: "*Allâh wenst u gemak en Hij wenst u geen moeilijkheid*".

2.3 Qur'ân 56:77-79 betreffende onreinheid

Deze verzen vermelden:

"Waarlijk, het is een geëerde Qur'ân, in een boek, dat beschermd wordt; niemand zal het aanraken, behalve de gereinigden (mutahhar-ûn)."

Uit deze verzen wordt vaak geconcludeerd:

1. dat menstruerende vrouwen e.d. de Qur'ân niet ter hand mogen nemen;
2. dat alleen degenen, die in staat van *wudu* verkeren, de Qur'ân mogen aanraken.

Laten wij eerst nagaan hoe de Qur'ân zélf het woord 'mutahhar-ûn' (gereinigden) gebruikt. Wij vonden dit woord (of afleidingen ervan) in de verzen 2:124, 3:41, 3:54, 5:6, 5:51, 8:11, 9:103, 33:33, 74:4, 80:14 en 98:2. Hieronder volgen enkele van deze verzen, waaruit blijkt dat het woord 'mutahhar-ûn' voornamelijk betrekking heeft op geestelijke reiniging:

- *"En toen de engelen zeiden: O Maria, Waarlijk Allâh heeft u gekozen en u gereinigd (ṭahhara-ki)". (3:41)*
- *"Toen Allâh zei: O Jezus, Ik zal u doen sterven en u in Mijn Tegenwoordigheid verheffen en u reinigen (mutahhiru-ka) van degenen die niet geloven."* (3:54)
- *"Allâh wenst u geen moeilijkheid op te leggen, maar Hij wenst u te reinigen" (li-yuṭahhira-kum). (5:6)*
- *"Dit zijn degenen voor wie Allâh niet wenst dat Hij hun harten reinigt" (yuṭahhira). (5:51)*

Belangrijk is ook, grammaticaal gezien, dat het woord 'mutahhar-ûn' in bovenvermeld vers (56:79) duidt op een persoon die door iemand anders is gereinigd (ook in de andere 11 verzen hierboven is er sprake van een 'reinigungsobject' en een 'reiniger' die verschillend zijn), dit in tegenstelling tot de woorden 'yathurna' (zij zijn rein) en 'tatahharna' (zij hebben zichzelf gereinigd) in het vers 2:222 ².

Het is dus duidelijk dat 'mutahhar-ûn' niet van toepassing kan zijn op vrouwen die menstrueren, omdat Allâh vrouwen niet kan reinigen wanneer zij uit hun menstruatieperiode zijn gekomen; dit moeten zij zelf doen (het schoonmaken dus). Nogmaals: 'mutahhar-ûn' houdt in dat er een 'reinigungsobject' en een 'reiniger' zijn, die verschillend van elkaar zijn.

De betekenis van 56:79 is derhalve: *"Het zal niemand aanraken (niemand zal er baat bij hebben) behalve degenen die door Allâh zijn gereinigd"* (nogmaals: 'reinigungsobject' en 'reiniger' verschillen van elkaar).

Wat betreft dit vers zegt maulâna Muḥammad 'Alî in zijn commentaar in 'The Holy Qur'ân', voetnoot 2439:

² Maulâna Muḥammad 'Alî heeft enkele termen betreffende de zogeheten 'reinheid' verklaard in zijn *Bayân al-Qur'ân*:

- *ṭahhira*, wat overeenkomt met *yathurna* in vers 2:222, is de toestand waarbij de vrouw vrij is van menstruatie;
- *ṭahhiraḥ*, wat ook overeenkomt met *yathurna*, is de toestand waarbij de vrouw vrij is van last en ongemak;
- *ṭahhiraḥ*, wat ook met *yathurna* overeenkomt, is de toestand waarbij het bloeden is gestopt;
- *ṭahhiraḥ*, wat overeenkomt met *tatahharna* in vers 2:222, of *ittahharat* is de toestand waarbij er een *ghusl* is verricht, maar ook de toestand waarbij een mens hersteld is en op krachten is gekomen.

De woorden *yathurna* en *tatahharna* uit vers 2:222 (zie ook *Bayân al-Qur'ân*, noot 285) zijn dus toestandsaanduidingen (*hâlat*) en betekenen derhalve niet dat een vrouw onrein is wanneer zij zich in de menstruatieperiode bevindt. Aldus zou het vers 2:222 zeer vrij als volgt vertaald kunnen worden:

"En benader hen niet totdat het bloeden is gestopt en zij uit hun menstruatieperiode zijn gekomen en vrij zijn van last en ongemak. En wanneer zij een bad hebben genomen en lichamelijk zijn hersteld en op krachten zijn gekomen, ga dan tot hen in."

"... v. 79 states that it can be touched only by those who are purified by God. This shows that an understanding of the Qur'ân is granted only to those who are pure in heart." (voetnoot 2439)

Hazrat Mirzâ Ghulâm Ahmad zegt over dit vers (Testimony of the Holy Qur'ân, pag. 56):

"ie. the truths and the fine points of the Qur'ân are disclosed only to those who have been purified."

De Qur'ânvertaling van Fred Leemhuis geeft 56:77-79 weer als:

"... dat het werkelijk een voortreffelijke Qur'ân is, in een goedbewaard boek, dat slechts zij die rein gemaakt zijn kunnen aanraken" (ook hier blijkt dat het niet gaat om reiniging van zichzelf).

We zien dat het woord "mutahharûn" in 56:77 geen betrekking heeft op het wel of niet reinigen van zichzelf, maar op reiniging door Allâh. Het vers betekent derhalve, zoals reeds is gebleken: "Niemand zal door de Qur'ân worden aangeraakt (ofwel het begrijpen), behalve degenen die door Allâh zijn gereinigd".

Tot slot van dit gedeelte de vraag, of de staat van *wudu* noodzakelijk is voor het aanraken van de Qur'ân.

De Qur'ân zélf (5:6) is duidelijk waarvoor de *wudu* noodzakelijk is: "wanneer gij tot het gebed opstaat". Noch in de Qur'ân, noch in de Hadîs is een specifiek bevel van Allâh of van de Profeet (v.z.m.h.) te vinden, die een *wudu* vóór het aanraken van de Qur'ân voorschrijft.

En, als we logisch nadenken: hoe zouden wij de Islâm moeten verkondigen en de Qur'ân tot de mensheid brengen als alleen mensen in staat van *wudu* de Qur'ân zouden mogen aanraken???

§ 3. De Hadîs betreffende menstruatie en onreinheid

[1] A Manual of Hadîth (pag. 62), ook Muslim en Mishkât, vermelden de volgende overlevering:

"Wanneer een vrouw onder de Joden haar menstruatie kreeg, aten ze niet met haar en verbleven ze niet met haar in dezelfde kamer. De metgezellen van de Profeet (v.z.m.h.) stelden hieromtrent vragen aan de Profeet, waarop Allâh openbaarde: "Zij vragen u betreffende de menstruatie" (Qur'ân 2:222). De Profeet van Allâh antwoordde de metgezellen: 'Doe alles behalve de seksuele gemeenschap'."

[2] Hadîs no. 587 uit Sahih Muslim:

"'Ā'ishā verhaalde: 'De Boodschapper van Allâh (v.z.m.h.) zei tegen mij: 'Haal voor mij de mat uit de moskee'. Ik zei: 'Ik menstrueer'. Hierop zei de Profeet (v.z.m.h.): 'Uw menstruatie is niet in uw hand.'"
(zie ook Mishkât 3:12 en A Manual of Hadîth, pag. 85 no. 30).

Uit deze overlevering blijkt dus het eerder gestelde, dat een vrouw tijdens de menstruatie niet (volledig) verontreinigd is ³.

Noot 505 onder deze hadîs in Sahih Muslim vermeldt:

"*Mahîd* of menstruatie, welke in de Qur'ân wordt beschreven als '*azan*', is een zelfstandig naamwoord, welke een plaats aanduidt ⁴. **Het is derhalve het vrouwelijk geslachtsorgaan, welke bloed afscheidt, dat wordt**

³ Opgemerkt dient te worden, dat er een verschil is tussen 'onrein' en 'verontreinigd'. Het woord 'onrein' duidt over het algemeen een geestelijke toestand aan, terwijl het woord 'verontreinigd' een fysieke toestand aanduidt (zoals vieze handen). Zo zien we in het Kramers handwoordenboek Nederlands, 21^e druk van Elsevier, de volgende betekenissen staan:

- **onrein:** onzuiver, onzindelijk → **zindelijk:** [1] rein, proper; [2] ...; [3] fig.: geestelijk of zedelijk zuiver
- **verontreinigen:** vuil maken

Uit deze betekenissen uit het Kramers woordenboek kan dus geconcludeerd worden dat 'onrein' een toestand van geestelijke onzuiverheid aanduidt (zie ook § 5) en 'verontreinigd' een toestand van fysieke vuilheid.

Merk op, dat de Islâm nimmer een gelovige als onrein bestempelt. Zo zien we in Qur'ân 9:28 staan: "De afgodendienaars zijn slechts onrein". Zo dadelijk zullen we een hadîs tegenkomen, volgens welke de Profeet zei: "De gelovige wordt niet onrein".

Een menstruerende vrouw kan dus ten hoogste worden aangeduid als (gedeeltelijk) verontreinigd, maar niet als onrein!

Merk op dat de Islâm wel de toestand van rituele reinheid kent; dat is de toestand waarin men verkeert na de *wudu* of de *ghusl* te hebben verricht.

Samengevat: een gelovige is per definitie rein. Een gelovige na de *wudu* of *ghusl* te hebben verricht verkeert in de staat van rituele reinheid, noodzakelijk voor bijv. de *salât*. De aanduiding 'ritueel onrein' kan nimmer op een gelovige betrekking hebben.

verontreinigd en niet het hele lichaam. Als vrouwen niet toegestaan wordt om gedurende deze periode de moskee te betreden is het niet omdat zij onrein zijn, maar omdat bloeddruppels in de heilige plaats zouden kunnen vallen.”

Merk op dat dit gevaar, gezien de moderne technieken om het bloed op te vangen, vrijwel geëlimineerd is. Merk verder op dat de Qur’ân een duidelijke waarschuwing bevat aan degenen die gelovigen wensen te weerhouden een moskee binnen te treden. Zie 2:114:

“En wie is onrechtvaardiger dan hij, die (de mensen) verhindert de moskeeën van Allâh in te gaan opdat daarin Zijn naam gedacht zal worden ...?”

Ook Qur’ân 9:17 is duidelijk omtrent het verbieden van het bezoeken van moskeeën:

“De afgodendienaars hebben geen recht om Allâh’s moskeeën te bezoeken ...”.

Onze menstruerende vrouwen zijn toch geen afgodendienaars??? ⁵

Noot 506 uit Sahih Muslim haalt Leviticus 15, 19-24 uit het Oude Testament aan. Zie paragraaf 5.

Noot 507 uit Sahih Muslim stelt:

“Het verbod op geslachtsgemeenschap met een menstruerende vrouw is gerechtvaardigd op medische en hygiënische gronden. Volgens een welbekende bron zijn er na coïtus (tijdens de menstruatie) ernstige menorrhagie ⁶, perimetrische irritatie ⁷ en parametrische ontstekingen ⁸ waargenomen.” (Kisch, Sexual Life of Women, p. 173).”

[3] A manual of Hadîth, pag. 61 no. 50; Bugârî 5:23:

“De Profeet (v.z.m.h.) ontmoette Abu Hurairah op een zekere weg van Madinah, terwijl Abu Hurairah in staat van *djunub* (de staat na de geslachtsgemeenschap) verkeerde. Aangezien hij zichzelf als onrein beschouwde, verliet hij de Profeet om een bad te nemen. Toen hij terugkwam, vroeg de Profeet hem: ‘waar was je, o Abu Hurairah?’ Hij antwoordde: ‘Ik was in staat van *djunub* en vond het niet gepast om in staat van onreinheid bij u te zitten.’ Daarop zei de Profeet: ‘Geprezen zij Allâh, **de gelovige wordt niet onrein.**”

Uit deze hadis blijkt dat een gelovige nimmer als onrein kan worden bestempeld.

De reiniging na de menstruatie

[4] A manual of Hadîth pag. 60 no. 48; Mishkât 3:11:

“`Â`isha verhaalde dat de Profeet (v.z.m.h.) het nemen van een bad bij vier gelegenheden voorschreef: [a.] bij *djanâbah* (na de geslachtsgemeenschap), [b.] op de vrijdag, [c.] in het geval van aderlaten en [d.] na een lijk te hebben gewassen.”

[5] “Een vrouw van de Ansâr vroeg aan de Profeet hoe zij na de menstruatie een bad diende te nemen. Hij antwoordde: ‘Neem een stuk goed, geparfumeerd met muskus, en reinig de geslachtsdelen driemaal ermee.’”

Uit de Hadis blijkt dus, dat menstruerende vrouwen niet onrein zijn; er kan hooguit van een plaatselijke verontreiniging worden gesproken ⁹, wat slechts een plaatselijke reiniging noodzakelijk maakt na de menstruatie.

⁴ Inderdaad duidt het voorvoegsel "ma-" in het Arabisch een plaats aan. Bijv.: *sadjada* betekent ‘terdaardewerpen’, *ma-sjd* is ‘een plaats waar men zich ter aarde werpt’, oftewel moskee, *darasa* betekent ‘leren’; *ma-drasah* is ‘een plaats waar men leert’, oftewel een school. *La`iba* betekent ‘spelen’; *ma-l`ab* betekent ‘speelplaats’, etc.

⁵ Zoals de theorie dat menstruerende vrouwen onrein zijn afkomstig is onder andere uit het Jodendom (zie paragraaf 5), zo is ook de theorie dat menstruerende en kraamvrouwen wegens onreinheid de moskee niet mogen bezoeken en heilige Boeken niet mogen aanraken van dezelfde oorsprong. Zie Leviticus 12:2 en 4: “... Wanneer een vrouw zaad gegeven, en een jongen geboort zal hebben, zo zal zij zeven dagen onrein zijn, ... **niets heiligs zal zij aanroeren, en tot het heiligdom zal zij niet komen.**”

⁶ Sterk vermeerderde menstruatie

⁷ Perimetrium: buikvlies dat de baarmoeder bekleedt

⁸ Parametrische inflammatie: ontsteking van het celweefsel in het bekken rondom de baarmoeder

⁹ Er zijn wel enkele hadîs waarin vrouwen wordt bevolen een geheel bad te nemen na de menstruatie, maar deze hadîs stoelen ons inziens niet op Qur’ânische voorschriften. Zo schrijft ook maulâna Muḥammad ‘Alî in de voetnoot op pag. 291 in ‘De religie van de Islâm’ betreffende het verplicht zijn van een bad: (vervolg op volgende pagina)

§ 4. Ahmadiyya-literatuur betreffende menstruatie, onreinheid, *salât* en vasten

1. Religie van de Islâm, pag. 285-286:

“Men houde in de eerste plaats in het oog, dat de menstruale toestand of de bevalling in de Islâm niet als een onreine toestand wordt beschouwd, zoals bij vele andere godsdiensten.”

“Volgens de Hadîs wordt een vrouw van het verrichten van haar gebeden of het vasten vrijgesteld, zolang de menstruatie duurt.”

2. A manual of Hadîth, pag. 61, voetnoot 25:

“During the period of menses and puerpurium a woman is exempted¹⁰ from prayer.”

3. *Bayân al-Qur’ân*, voetnoot 285, pag. 131:

“haalat haiz mein aurat bazaata nadjis naheen hoti.”

Uit gezaghebbende Ahmadiyya literatuur, zijnde ‘De religie van de Islâm’, ‘A manual of Hadîth’ en ‘*Bayân al-Qur’ân*’, alle van de hand van maulâna Muḥammad ‘Alî, is ons inziens afdoende aangetoond, dat de menstruerende vrouwen in geen geval onrein kunnen worden genoemd en dat zij vrijgesteld zijn van het gebed en het vasten.

Merk op, dat maulâna Muḥammad ‘Alî hierbij uitdrukkelijk vermeldt dat deze vrijstelling op de Hadîs (en dientengevolge niet op de Qur’ân) berust, zoals ook in het menstruatie-artikel, opgenomen in het Islamitisch kwartaalblad *An Nûr* van september 2000, stond vermeld¹¹.

§ 5. De Bijbel betreffende menstruatie en onreinheid

Als we het Oude Testament raadplegen, zien we in Leviticus 15:19-24 staan:

“Maar als een vrouw vloeiende zijn zal, zijnde naar vloed van bloed in haar vlees, zo zal zij zeven dagen in haar afzondering zijn; en al wie haar aanroert, zal onrein zijn tot aan de avond. En al hetgeen, waarop zij in haar afzondering zal gelegen hebben, zal onrein zijn; alsook alles, waarop zij zal gelegen hebben, zal onrein zijn. En al wie haar bed aanroert, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond. Zelfs indien het op het bed geweest zal zijn, of op het gereedschap, waarop zij zat, toen hij dat aanroerde, hij zal onrein zijn tot aan de avond. Evenzo als iemand voorzeker bij haar gelegen heeft, zodat haar afzondering op hem is, zo zal hij zeven dagen onrein zijn; daartoe elk bed, waarop hij gelegen heeft, zal onrein zijn.”

Hieruit blijkt dus, dat het Oude Testament de menstruerende vrouw als onrein bestempelt.¹²

Zoals verschillende leerstellingen uit andere godsdiensten de Muslimwereld zijn binnengeslopen, bijvoorbeeld de maagdelijke geboorte van Jezus, zijn fysieke opneming, zijn fysieke terugkomst, de schepping van Adam als kleipop, zaken als grafaanbidding (denk aan gwâdja Gharib Nawâz van Ajmer), zo zijn ook de leerstellingen betreffende de onreinheid van de menstruerende vrouw (helaas) de Islâm binnengeslopen. En zoals het moeilijk zal zijn de foutieve leerstellingen betreffende Jezus, Adam, grafaanbidding e.d. uit te roeien, zo zal het ook moeilijk zijn de verkeerde leerstellingen betreffende

“Deze gevallen zijn: [1] pollutio nocturna of *ihṭilâm*, [2] coïtus of sexuele gemeenschap; en in het geval van vrouwen in het bijzonder [3] menstruatie of *haid* en [4] puerpurium of *nifâs*.”

De maulâna haalt echter geen enkele hadîs aan, waarmee hij staft dat in de gevallen [3] en [4] een volledig bad noodzakelijk is (hoewel hij andere zaken in zijn boek wel uitgebreid staft met Qur’ânverzen en hadîs). Integendeel haalt hij in ‘A manual of Hadîth’ (pag. 60 no. 48) een hadîs aan, waaruit blijkt in welke gevallen een volledig bad is voorgeschreven: [a] bij *djanâbah* (na de geslachtsgemeenschap), [b] op de vrijdag, [c] in het geval van aderlaten en [d] na een lijk te hebben gewassen (zie boven). In deze overlevering wordt de menstruatie niet genoemd.

¹⁰ ‘Exempted’ betekent volgens het Prisma Engels-Nederlands woordenboek: ‘vrijgesteld’.

¹¹ Voor alle duidelijkheid: volgens het Kramers woordenboek Nederlands betekent ‘vrijstelling’: ontheffing, kwijtschelding.

¹² Uit Lev. 15 blijkt trouwens dat ook de man die een zaadlozing heeft gehad volledig onrein is; ook dit vindt geen ondersteuning in de Islâm (dit zijn voorbeelden van ‘onrein’ in de betekenis van ‘geestelijke onzuiverheid’; zie voetnoot 3).

de menstruerende vrouw te bestrijden. Zoals de wijsgeer Voltaire het uitdrukte: "Er zijn eeuwen voor nodig om een populaire opvatting te vernietigen".

Hierbij dient opgemerkt te worden, dat de Heilige Qur'ân de Muslims ervoor waarschuwt om niet blindelings gebruiken van de 'voorvaderen' over te nemen. Qur'ân 2:170 vermeldt:

"En wanneer er tot hen gezegd wordt: Volg hetgeen Allâh aan u geopenbaard heeft, zeggen zij: Neen! Wij volgen datgene waar wij onze vaders op vinden. Wat! En al hadden hun vaders helemaal geen verstand en volgden zij ook geen rechte weg?"

Het verdient derhalve aanbeveling de Muslims te onderwijzen en hen de juiste kennis bij te brengen, teneinde de religie op een zo zuiver mogelijke wijze te belijden; een taak welke bij uitstek de Ahmadiyya Beweging toebehoort.

§ 6. Overige literatuur betreffende de menstruatie

6.1. The Muslim World League Journal

In het gezaghebbend Islamitisch tijdschrift 'The Muslim World League Journal', uitgegeven te Mekka, Saudi-Arabië, editie december 2000, pag. 15-17, verscheen een artikel, getiteld: "Muslim women in Ramadhan". Hierin stond vermeld dat het vrouwen verboden is te vasten gedurende de menstruatie. Wij citeren:

"Women are forbidden to fast during of menstruation. With the incidence of the Pre-Menstrual Tension during the month of Ramadhan, women could experience a worse situation than perhaps in other months. Pre-Menstrual Tension is characterized by irritability, emotional instability and sometimes by headache. This is a normal physiological process of the female reproductive system, which occurs about seven to ten days before menstruation. These symptoms disappear with the onset of menstruation when the woman will cease to fast. The oestrogen and progesterone hormone levels that cause the erratic mood swings, gradually increase after the start of a menstrual period."

Uit het hierboven aangehaalde blijkt dat de schrijfster van dit artikel, Rabiah T. Badroen, een verbod op vasten voor menstruerende vrouwen tracht te baseren op medische gronden. Merk op dat zij geen enkele Islamitische bron aanhaalt om dit verbod te rechtvaardigen, hoewel zij op andere plaatsen in haar artikel wel uitgebreid Islamitische bronnen aanhaalt om andere zaken te verduidelijken. Betreffende de *Lailat al-Qadr* haalt zij bijvoorbeeld aan "Sahih al-Bukhari, vol. 3, Hadith 240"; betreffende iemand die sterft en nog vastendagen dient in te halen haalt zij aan "Sahih al-Bukhari, vol. 3, Hadith 173" en betreffende de *I'tikâf* haalt zij aan "Qur'ân, 2:187".

Maar nogmaals: hoewel de schrijfster stelt dat vasten verboden is voor menstruerende vrouwen, kan zij dat met geen enkele Islamitische bron staven ¹³.

Voorts zou uit de hierboven vermelde aanhaling geconcludeerd moeten worden dat de vrouw niet alleen tijdens de menstruatie, maar ook en vooral tijdens de Pre-Menstrual Tension (het pre-menstrueel syndroom) niet moet vasten, aangezien het ongemak (*azân*) dan reeds begint ¹⁴. Sterker nog: volgens mw. Badroen bestaat het ongemak slechts vóór de menstruatie, aangezien zij stelt: "These symptoms disappear with the onset of menstruation when the woman will cease to fast", met andere woorden: als de menstruatie begint, eindigen de ongemakken. De schrijfster rept met geen woord over de ongemakken die tijdens de menstruatie zélf ontstaan, zoals lichaamspijnen e.d.

Wij kunnen niet anders dan onze mening handhaven dat voor de menstruerende vrouw, Islamitisch gezien, slechts een vrijstelling geldt voor het vasten (en voor het gebed) gedurende de Ramadân.

¹³ Mw. Sajidah Abdus-Sattar schrijft hieromtrent: "in traditionele commentaren wordt vaak informatie van buiten de Koran en Hadieth gebruikt om een pseudo-wetenschappelijke bevestiging van een discriminatoire interpretatie te onderbouwen". Zie 6.2.

¹⁴ Ons inziens tracht de schrijfster van het betreffend artikel de eeuwenoude en uit vroegere godsdiensten overgenomen traditie, namelijk de traditie om menstruerende vrouwen het vasten te verbieden, goed te praten door andere dan Islamitische bronnen aan te boren, aangezien er geen enkele Islamitische bron beschikbaar is om dit verbod te rechtvaardigen. Zij tracht, in weerwil van Islamitische leerstellingen, de traditie te doen prevaleren boven de religie, terwijl de Qur'ân daar uitdrukkelijk voor waarschuwt! (zie 2:170, in § 5 aangehaald). De schrijfster had ons inziens dienen te stellen dat de medische wetenschap de vrijstelling, die de Islâm aan menstruerende vrouwen toekent inzake het vasten, onderschrijft.

6.2. De positie van de vrouw in de islam

In het boek 'De positie van de vrouw in de islam', van de hand van de toonaangevende Nederlandse Islâmschrijfster Sajidah Abdus Sattar, kwamen wij de volgende passages betreffende de menstruatie tegen.

"Mannen kunnen in hun eigen leefwereld zo zelfgenoegzaam zijn en het zo gewoon vinden om op vrouwen neer te kijken. Ook verscheidene volgelingen van de profeet Mohammad leden aan die morele kwaal. **Een aanknopingspunt van diep gewortelde vooroordelen tegen vrouwen is het verschijnsel van de menstruatie die bij de meeste oude volkeren als een onreinheid werd beschouwd.** In de tijd van de profeet Mohammad waren er onduidelijkheden rond het probleem van de menstruatie. Het was voor de gezellen van de profeet mogelijk om, met inachtneming van de goede omgangsvormen, vragen over alle mogelijke zaken te stellen. Zo kon het gebeuren dat hij ook vragen over deze kwestie kreeg voorgelegd. In antwoord daarop ontving hij de volgende openbaring:

*'Zij vragen u over de menstruatie. Zeg: het is een **ongemak**, dus vermijdt gemeenschap met vrouwen tijdens de menstruatie en benader hen niet totdat zij rein zijn. Als zij zich gereinigd hebben, kom dan tot hen zoals God u bevolen heeft. Waarlijk, God bemint hen die zich tot Hem keren en Hij bemint hen die zich reinigen.'* (2:222)

Hier wordt duidelijk gemaakt, dat menstruatie geen straf of schande is waartoe vrouwen gedurende hun vruchtbare jaren zijn gedoemd. Het wordt iets pijnlijks, een ongemak (*adha*) genoemd, waarmee hun echtgenoten rekening dienen te houden. Het is aannemelijk dat ook in andere gevallen van 'ongemak' of ziekte de vrouw haar man in bed mag weigeren. Op basis van het bovenstaande citaat is de menstruerende vrouw niet alleen vrij van deze specifieke echtelijke daad, maar bovendien **vrijgesteld van de plicht om de rituele gebeden te verrichten.** Dit is begrijpelijk, omdat deze gepaard gaan met buigingen en prostraties. Bovendien **mag** zij, wanneer zij menstrueert, het verplichte vasten gedurende de maand Ramadan uitstellen tot later."

[...]

"De vraag in hoeverre de islam de oude ideeën over de onreinheid van menstruele afscheiding en de menstruerende vrouw herbevestigt, is door de exegeten van de Koran en de commentatoren op overleveringen van de profeet Mohammad op verschillende manieren beantwoord. Soms berusten dergelijke antwoorden op oude misvattingen ten aanzien van biologische processen. Weliswaar laat de Koran ruimte voor een verscheidenheid aan interpretaties, **maar in traditionele commentaren wordt vaak informatie van buiten de Koran en Hadieth gebruikt om een pseudo-wetenschappelijke bevestiging van een discriminatoire interpretatie te onderbouwen** ¹⁵.

Een van de meer bedachtzame commentatoren is de beroemde geleerde al-Ghazali (11e eeuw na Chr.), die een menstruele bloeding op één lijn stelt met het bloeden van een wond, of de afscheiding van een absces. Het is dan ook maar de vraag of bepaalde schriftgeleerden de menstruele afscheiding als onrein beschouwen omdat het bloederig is, of omdat het uit de vagina vloeit en vergeleken wordt met het mannelijke zaadvocht. **Volgens de strengste interpretatie wordt een menstruerende vrouw zo onrein bevonden, dat zij een moskee niet mag betreden en een exemplaar van de Koran niet mag aanraken.**

In dit verband is de volgende anekdote uit het leven van de profeet Mohammad even verhelderend als frappant. Er was een tijd dat hij met zijn vrouw 'Aisja in Medina een woning had die aansloot bij de moskee en daarmee in verbinding stond. Op een dag vroeg hij aan 'Aisja of zij even zijn gebedskleedje uit de moskee wilde pakken. Hierop antwoordde zij, dat zij menstrueerde (en dus ritueel onrein was). De profeet antwoordde: Je menstrueert toch niet met je handen (uit de hadiethverzameling van Muslim)."

Tot zover de aanhaling uit het boek van mw. Sajidah Abdus Sattar.

Ook uit de hier aangehaalde passages van deze toonaangevende Islamitische schrijfster blijkt duidelijk, dat een menstruerende vrouw niet onrein is en dat zij vrijgesteld is van het bidden en het vasten.

6.3. Wetenschappelijk artikel uit het Surinaams ochtendblad 'De Ware Tijd'

In 'De Ware Tijd' van 9 april 2001 stond in een wetenschappelijk artikel, getiteld 'Menstruatie', onder andere het menstruatieproces beschreven. Wij halen de relevante passage hieronder aan:

¹⁵ Merk op dat ook mw. Badroen in haar artikel in het Islamitisch tijdschrift 'The Muslim World League Journal' (zie vorige pagina) tracht op basis van informatie buiten de Qur'ân en de Hadieth het verbod op vasten tijdens de menstruatie te rechtvaardigen.

“De eicellen liggen in de buitenste laag van de eierstok. Ze rijpen onder invloed van de vrouwelijke hormonen en omstreeks de 14e dag van de cyclus zijn er meerdere eicelletjes gerijpt. Hiervan springt er maar één uit de eierstok om later eventueel bevrucht te worden. Ondertussen heeft het baarmoederslijmvlies zich niet onbetuigd gelaten; ook daar zijn in voorbereiding op de mogelijke komst van een bevrucht eicelletje veranderingen opgetreden. Het slijmvlies heeft meerdere bloedvaatjes en meer weefsel gekregen; indien er geen bevruchting heeft plaatsgevonden, zal dit slijmvlies niet blijven wachten op een volgende bevruchting. De hormonen in het bloed dalen, waardoor er geen stimulus meer is voor verdere groei en het weefsel wordt uiteindelijk afgestoten uit de baarmoeder. Dit is de eerste dag van de volgende menstruatie. Hippocrates beschreef dit mooie natuurfenomeen als de schreiende baarmoeder die geen bevrucht eitje heeft mogen ontvangen.”

Wij nodigen de critici uit om exact aan te geven, welk deel van het hierboven beschreven menstruatiesproces ervoor zorgt dat een menstruerende vrouw onrein wordt.

§ 7. Enkele reacties van lezers op het menstruatie-artikel in An Nûr, editie september 2000

EERSTE REACTIE

Dit betreft een dermate omvangrijke reactie, dat wij hebben besloten die apart te behandelen. Zie bijlage 3.

TWEEDE REACTIE

Een lezer reageerde door te stellen, dat menstruerende vrouwen niet mogen koken voor hun man of voor anderen. Wij hebben dit nagetrokken, maar vonden geen enkele Islamitische bron die deze mening staaft.

Wel kwamen wij in ‘A manual of Hadith’ van maulâna Muḥammad ‘Alî op pag. 62 een hadis tegen (reeds aangehaald in paragraaf 3), waaruit blijkt dat het door deze lezer gestelde afstamt uit het Jodendom (zie Lev. 15:19-24, eerder aangehaald). Uit deze hadis blijkt dus, dat de gewoonte om geen contact met menstruerende vrouwen te hebben geen Islamitische oorsprong heeft. Deze gewoonte wordt instandgehouden, omdat de menstruerende vrouw als onrein wordt beschouwd. Dit is echter, zoals reeds aangetoond, volstrekt onjuist! Het enige wat de Qur’ân vermeldt betreffende de menstruatie, is dat men zich dient te weerhouden van de echtelijke gemeenschap (2:222), zoals reeds vermeld. Nergens blijkt uit Islamitische literatuur, dat de menstruerende vrouw onrein is. Nee, de menstruerende vrouw mocht ten tijde van de Profeet (v.z.m.h.) op normale wijze aan het maatschappelijk leven deelnemen, ze mocht zelfs de Qur’ân ter hand nemen en ook de moskee betreden (Bu. 6:2, 3, 5, 6, 7; Religie van de Islâm, pag. 286). Hieruit blijkt dat de menstruatie een vrouw niet totaal verontreinigt; er kan hooguit van een plaatselijke verontreiniging worden gesproken. **De menstruatie is slechts een ongemak en geen onreinheid, zoals eerder reeds aangetoond.**

Beschouw tot slot van dit gedeelte, met betrekking tot onreinheid, de eerder aangehaalde hadis (A manual of Hadith, pag. 61 no. 50; Bugârî 5:23), die stelt: **“De gelovige wordt niet onrein”**.

Ter staving van het bovenstaande volgt hieronder voetnoot 498 uit de Hadisselectie ‘Sahih Muslim’, *Kitâb al-Haid*.

“De menstruele afscheiding wordt in vele religiën als verontreiniging gezien en de Hindu’s en de Joden zonderen hun menstruerende vrouwen af. De Islâm gaat niet mee met deze zienswijze. Zij ziet de menstruatie als een onzuiverheid die niet het hele lichaam verontreinigt. Geslachtsgemeenschap is gedurende deze periode onwettig gemaakt, maar het liggen met zijn echtgenoten, haar kussen en omhelzen, eten en drinken met haar is toegestaan. De Islâm kent geen enkele vorm van afzondering in deze gevallen.”

DERDE REACTIE

Een lezer stelde, dat menstruerende vrouwen niet mogen bidden en vasten (en dat deze zaken voor hen derhalve verboden zijn). Wij hebben verschillende literatuur geraadpleegd, maar zijn nergens een dergelijk verbod tegengekomen; wel kwamen we in verschillende gezaghebbende boeken de vrijstelling tegen, zoals in paragraaf 4 reeds werd aangetoond.

Er zijn derhalve volstrekt geen gronden aanwezig om te beweren, dat het voor menstruerende vrouwen verboden is te bidden en/of te vasten (voor alle duidelijkheid: er is een vrijstelling van kracht).

Alvorens verder te gaan, wensen wij op te merken dat iets verboden verklaren wat Allâh Zelf niet verboden heeft verklaard, tegenstrijdig is aan de Qur'ân; vandaar dat wij heel voorzichtig met het woord 'verboden' dienen om te springen. Qur'ân 5:87 is heel duidelijk hieromtrent:

*"O gij, die gelooft! **Verbied uzelf de goede dingen, die Allâh u wettig heeft gemaakt, niet** en overschrijd de grenzen niet; waarlijk, Allâh heeft degenen die de grenzen overschrijden niet lief"*¹⁶.

Voor wat betreft het gebed: de Qur'ân geeft duidelijk aan voor wie het verboden is te bidden. Zie 4:43:

"O gij die gelooft! Kom het gebed niet nabij, wanneer u bedwelmd bent, tot u weet wat u zegt, noch wanneer u verplicht bent om een volledige wassing te verrichten ...".

Het bevel tot niet bidden geldt volgens dit vers dus slechts voor:

1. bedwelmden
2. degenen die verplicht zijn een volledige wassing te verrichten; dit zijn volgens voetnoot 294 onder vers 4:43 in de Qur'ânvertaling van maulâna Muḥammad 'Alî degenen die coïtus (geslachtsgemeenschap) hebben gehad.

Men zou misschien willen beweren dat menstruerende vrouwen eerst een bad moeten nemen (*ghusl*) alvorens weer te bidden en dat ook zij dus onder het verbod van 4:43 vallen (degenen die verplicht zijn een volledige wassing te verrichten). Er zijn echter meerdere *hadîs*' waaruit blijkt, dat menstruerende vrouwen niet verplicht zijn na de ongesteldheid een volledige wassing te verrichten (logisch, want deze vrouwen zijn niet volledig verontreinigd), zoals reeds aangetoond in paragraaf 3. Een plaatselijke reiniging is voldoende.

Deze vrouwen vallen dus ook niet onder het verbod van Qur'ân 4:43; het bidden is hun derhalve op grond van dit vers niet verboden.

VIERDE REACTIE

Iemand reageerde door te stellen dat omtrent zaken, waarover de Qur'ân geen duidelijke uitspraken doet, vorige geschriften zoals de Bijbel dienen te worden geraadpleegd ("als de Qur'ân alles zou bevatten, zou die enkele meters dik zijn") en dat derhalve de menstruatiereregelingen uit het Oude Testament ook voor de Muslims gelden. Ons inziens is deze stelling onjuist en wij zullen dat aantonen uit de Qur'ân. We beginnen met 2:106:

"Welke mededeling Wij ook opheffen of doen vergeten, Wij brengen een betere of gelijk aan die."

Verder zien wij in 16:101 staan:

"En als Wij (de ene) mededeling met (een andere) mededeling verwisselen – en God weet het best wat Hij openbaart – zeggen zij: u bent slechts een verzinner ..."

Vaak wordt uit deze verzen ten onrechte geconcludeerd, dat die betrekking hebben op het opheffen van enig Qur'ânvers door een ander vers. Echter is er geen enkel gezegde van de Profeet Muḥammad (v.z.m.h.) aan te halen waaruit blijkt, dat een vers ooit door een ander vers is opgeheven; noch kan het ooit zijn voorgekomen, dat de Profeet een vers vergat en wel om de volgende redenen:

1. direct na de openbaring van één of meerdere verzen werden deze door meerdere gezellen uit het hoofd geleerd en werden die dagelijks in de gezamenlijke gebeden gereciteerd;
2. ook werden deze verzen direct na de openbaring door schrijvers op schrift gesteld ¹⁷;
3. voorts reciteerde de engel Gabriël, samen met de Profeet (v.z.m.h.), gedurende iedere Ramadân het reeds geopenbaarde deel van de Qur'ân (Bugârî).

Het kan dus niet zo zijn dat de Profeet (v.z.m.h.) enig vers vergat en ook al zou dat zo geweest zijn, had hij de metgezellen kunnen raadplegen omtrent dat vers.¹⁸

¹⁶ Sterker nog: Qur'ân 10:59 stelt dat degene, die verbiedt wat Allâh niet heeft verboden, een leugen tegen Allâh verzint en 7:37 stelt dat degene die een leugen tegen Allâh verzint, tot de onrechtvaardigste der mensen behoort!

¹⁷ Zie voor de argumenten omtrent de punten 1 en 2 het voorwoord van 'De Heilige Qoer-an' in de vertaling van Muḥammad 'Alî, Ned. vertaling door Soedewo, pag. XXXVI - L.

¹⁸ Wel staat er in Qur'ân 87:6-7: "Wij zullen u doen lezen, en u zult niet vergeten, behalve als het Gode behaagt ...", maar de laatste zinsnede slaat geenszins op de door de Profeet (v.z.m.h.) ontvangen Goddelijke openbaringen; zo ontving de Profeet bijvoorbeeld het zesde hoofdstuk in één enkele openbaring zonder het te vergeten. Hier wordt slechts gezegd, dat de Profeet

Als we specifiek 16:101 onder de loep nemen; het vers besluit met "... zeggen zij: u bent slechts een verzinner". Als de Profeet (v.z.m.h.) ooit aan zijn metgezellen zou hebben gezegd dat een vers was opgeheven door een ander vers, zouden zij het nooit in hun hoofd hebben gehaald hem "een verzinner" te noemen! Slechts de belijders van vorige godsdiensten (en de ongelovigen) zouden de Profeet "een verzinner" kunnen noemen.

Het blijkt dus, dat bovengenoemde verzen slechts betrekking kunnen hebben op de opheffing der vroegere geschriften. Dus: de Qur'ân is in de plaats gekomen van alle vroegere openbaringen. Zo zien wij staan in 3:49:

"En een bevestiger van datgene wat vóór mij is van de Thora, en opdat ik u een deel van datgene toesta, wat u verboden is geweest, en ik ben tot u gekomen met een teken van uw Heer ..."

Verder zien we staan in 6:147:

"En degenen die Joden waren, hebben Wij ieder dier met klauwen ongeoorloofd gemaakt ...; dit was een straf, welke Wij hun hebben gegeven wegens hun wederspanningheid ..."

Ook deze verzen zijn duidelijk; de Qur'ân is onder andere gekomen om enkele verboden uit de Thora op te heffen, niet om te bevelen de Thora of welke eerdere openbaring dan ook te volgen ¹⁹.

Qur'ân 5:44 is duidelijker hieromtrent. Daar wordt uitdrukkelijk gesteld dat de Thora slechts voor de Joden bestemd is:

"Waarlijk, Wij openbaarden de Thora, waarin leiding en licht waren; daarmede richtten de Profeten, die zich (aan God) onderwierpen, (zaken) voor degenen die Joden waren ..."

Verder stelt de Qur'ân in 2:120 dat de Muslims de leiding van de Joden en de Christenen niet dienen te volgen:

"En de Joden zullen geen behagen in u hebben, de Christenen evenmin, totdat u hun godsdienst volgt. Zeg: Waarlijk, Gods leiding, dat is de (ware) leiding. En indien u hun begeerten volgt na de kennis, welke tot u is gekomen, zult u van God geen beschermer en ook geen helper hebben."

De zaak is duidelijk; de Muslims dienen wel in vroegere openbaringen te geloven (2:4, 2:136, 3:83 e.a.), maar slechts de Qur'ân te volgen, waarin alle relevante openbaringen uit vroegere tijden zijn opgenomen. Zo stelt dit Boek in resp. 98:2-3, 16:89 en 29:51:

"Een boodschapper van Allâh die reine bladzijden reciteert. Hierin zijn (alle) rechte Boeken."

"... en Wij hebben het Boek tot u geopenbaard, ieder ding duidelijk verklarende ..."

"Is het hun niet genoeg, dat Wij u het Boek hebben geopenbaard, dat hun wordt voorgelezen?"

Ook wordt de Profeet (v.z.m.h.) volgens Qur'ân 10:15 bevelen te zeggen:

evenals gewone stervelingen wel eens iets kon vergeten, maar nogmaals, de Goddelijke openbaring vergat hij niet. Zie ook noot 2716 in Muḥammad 'Alî's 'The Holy Qur'ân' voor nadere informatie hieromtrent.

¹⁹ Wel zien we in Qur'ân 6:91 staan, nadat daarvóór van eerdere Profeten wordt gezegd, dat dit degenen zijn die Allâh het Boek en het oordeel en de profetie heeft gegeven:

"Dezen zijn degenen, die God geleid heeft, derhalve, volg hun leiding."

Op basis van de eerder aangehaalde verzen dient geconcludeerd te worden dat met dit vers wordt bedoeld, dat de leiding van de vroegere Profeten gevolgd diende te worden, zoals die ten tijde van de Profeet Muhammad werd vastgelegd in de Heilige Qur'ân.

Ook zou met dit vers bedoeld kunnen worden: "Volg Degene, Die ook de eerdere Profeten heeft geleid".

Maulâna Muḥammad 'Alî heeft een andere uitleg voor dit vers. Zie noot 796 in 'The Holy Qur'ân':

"De Profeet wordt gezegd de leiding van al de vroegere Profeten te volgen; want zijn boodschap was bedoeld voor alle volken, waartoe de vorige Profeten afzonderlijk gekomen waren. Vandaar dat de Heilige Qur'ân in de slotwoorden 'een herinnering' wordt genoemd, hetgeen aantoon, dat het Boek bedoeld was voor alle volken, waarvoor het inderdaad een herinnering was aan wat zij tevoren hadden ontvangen. De Profeet werd hier in feite verteld dat hij nu de vertegenwoordiger was van alle profeten die hem voor waren gegaan en dat hij derhalve alle kwaliteiten bezat, die aan de voorgaande profeten afzonderlijk waren geschonken."

Hoe het ook zij, het moge in ieder geval duidelijk zijn dat de Profeet Muḥammad (v.z.m.h.) volgens het Qur'ânvers 6:91 zeker niet de opdracht van Allâh heeft gekregen om eerder geopenbaarde boeken te volgen.

"... ik volg niets dan wat tot mij is geopenbaard: waarlijk, ik vrees, indien ik mijn Heer niet gehoorzaam, de kastijding van een grote dag."

De hierboven aangehaalde verzen zijn duidelijk; de Profeet Muḥammad (v.z.m.h.), en dus ook de Muslims, dienen slechts te volgen wat aan de Profeet Muhammad is geopenbaard. Er is geen enkel Qur'ânvers of overlevering aan te halen waarin vermeld staat, dat in zaken waarin de Qur'ân geen afdoend antwoord verschaft, eerdere openbaringen dienen te worden geraadpleegd.

En hoeveel geloofwaardigheid zouden wij trouwens kunnen hechten aan vroegere geschriften, als de Qur'ân herhaaldelijk vermeldt dat vele van die geschriften vervalst zijn (3:77, 6:92)?

Een overlevering van de Profeet Muḥammad (v.z.m.h.) toont afdoende, hoe dient te worden gehandeld in geval de Qur'ân niet afdoende antwoord geeft op bepaalde zaken. De bewuste overlevering luidt als volgt:

"Toen de Boodschapper van Allāh besloot Mu'adh ibn Jabal naar Yemen te sturen, vroeg hij: 'Hoe zal je oordelen als de gelegenheid zich voordoet in een zaak te beslissen?' Hij antwoordde: 'Ik zal oordelen overeenkomstig Allāh's Boek.' De Profeet (v.z.m.h.) vroeg: 'Wat zal je doen als je in Allāh's Boek geen leiding vindt?' Hij antwoordde: 'Ik zal dan handelen in overeenstemming met de *sunnah* van Allāh's Boodschapper.' De Profeet vroeg: 'Wat zal je doen als je geen leiding vindt in de *sunnah* van Allāh's Boodschapper en in Allāh's Boek?' Hij antwoordde: 'Ik zal mijn best doen om een oordeel te vormen en ik zal mijzelf daarbij geen enkele inspanning besparen.'" (Abu Dāwūd)

Wij kunnen niets anders dan concluderen, dat Muslims in de eerste plaats de Qur'ân dienen te raadplegen. Als die geen oplossing biedt, dient de *sunnah* van de Profeet (v.z.m.h.) te worden geraadpleegd en als ook die niet toereikend is, dient op basis van het eigen verstand een oordeel te worden gevormd. Er is geen enkele basis om vroegere openbaringen te volgen inzake kwesties waarin de Qur'ân geen (volledige) oplossing biedt, temeer daar de Qur'ân vele van die openbaringen als vervalst bestempelt.

En om nu terug te keren naar de onderhavige kwestie: de menstruatieregelingen, zoals opgenomen in het Oude Testament of in welk oud geschrift dan ook, zijn in geen geval op de Muslims van toepassing!

Enkele opmerkingen betreffende het menstruatie-artikel in An Nûr, september 2000

Het moet duidelijk zijn dat de redactie in het betreffend artikel menstruerende vrouwen op geen enkele manier heeft willen aanbevelen om te bidden en/of te vasten, aangezien zij zich terdege bewust is van de voor deze zaken geldende vrijstelling. De redactie heeft slechts willen aantonen dat op menstruerende vrouwen geen verbod op bidden en vasten rust wegens onreinheid, maar dat hun een vrijstelling is vergund wegens het ongemak (azan), dat de menstruatie met zich meebrengt ("Allāh wenst u gemak en Hij wenst u geen moeite"; Qur'ân 2:185). Dit heeft zij willen verduidelijken omdat de menstruerende vrouwen, wegens de aan hun toegeschreven onreinheid, niet alleen het bidden en het vasten verboden wordt, maar (geheel onterecht dus) vele andere zaken, zoals het oogsten van fruit, het maken van siernie, enz.

Gezien de vele misverstanden die zijn ontstaan na het verschijnen van het betreffend artikel, ware het achteraf gezien beter geweest de conclusie enigszins anders te formuleren om de bedoeling van de redactie beter tot zijn recht te doen komen; het zou bij nader inzien beter geweest zijn de zinsnede "Wel geldt voor haar een vrijstelling voor het bidden en het vasten" aan de conclusie toe te voegen, hoewel deze vrijstelling reeds duidelijk is aangegeven in het artikel zélf. De herziene conclusie zou dan als volgt kunnen luiden (zie bijlage 1 voor het volledig artikel):

"Aan de menstruerende vrouw is geen enkel van de menstruatie afhankelijk verbod opgelegd. **Wel geldt voor haar een vrijstelling voor het bidden en het vasten.** Slechts de man dient zich van twee zaken te weerhouden tijdens de ongesteldheid van zijn vrouw.

Menstruerende vrouwen zijn nergens in Qur'ân of Hadīs als onrein bestempeld. Het is derhalve onzin om zulke vrouwen te weerhouden van het ter hand nemen van de Qur'ân, van het betreden van de moskee, van het deelnemen aan de ghusl voor overleden vrouwen, van het maken van de zgn. *siernie*, enz."

SLOTCONCLUSIE BETREFFENDE DE MENSTRUATIE

Wij hebben gezien dat noch de Qur'ân, noch de Hadîs de menstruerende vrouw als onrein (*na-paak*) bestempelt, maar dat integendeel iedere gelovige per definitie rein is. Gebleken is dat de theorie, dat menstruerende vrouwen onrein zijn, afkomstig is uit vorige godsdiensten, zoals het Jodendom en dat ook de theorie dat deze vrouwen de moskee niet mogen betreden en heilige Boeken niet mogen aanraken uit oude geschriften afstamt. In dit verband werd vermeld dat de Heilige Qur'ân een zeer duidelijke waarschuwing bevat om 'voorvaderen' (ofwel oude tradities) niet blindelings te volgen.

Voorts is gebleken, dat er een verschil is tussen de begrippen 'onrein' en 'verontreinigd'; 'onrein' duidt een geestelijke toestand aan, terwijl 'verontreinigd' een fysieke toestand aanduidt. Een gelovige kan nooit en te nimmer onrein worden genoemd. De Islâm kent voor wat betreft de gelovigen, naast de normale staat van reinheid, ook de staat van rituele reinheid (na de *wudu* of *ghusl*), maar niet de staat van rituele onreinheid. Een menstruerende vrouw kan, gezien het bovenstaande, daarom nooit en te nimmer onrein worden genoemd, maar hooguit 'plaatselijk verontreinigd'.

Verder hebben wij gezien dat de Heilige Qur'ân slechts één verbod oplegt tijdens de menstruatie, namelijk het verbod op geslachtsgemeenschap. Ook is gebleken, betreffende het bidden en het vasten, dat de Hadîs de menstruerende vrouw vrijstelt van het bidden en dat zowel de Qur'ân als de Hadîs haar vrijstelt van het vasten; voor wat betreft de Hadîs zijn deze vrijstellingen uitvoerig behandeld onder andere in Ahmadiyya literatuur, zoals 'De religie van de Islâm', 'A manual of Hadîth' en '*Bayân al-Qur'ân*'.

De studie betreffende

IMÂMAT

IV. De studie betreffende *imâmat*

- § 1. Inleiding
- § 2. Kan een vrouw de rol van *imâm* vervullen?
- § 3. Mag een vrouw zich in de *mihrâb* bevinden?
- § 4. Enkele reacties van lezers

§ 1. Inleiding

In het SIV-kwartalblad *An Nûr*, editie september 2000, staat er een foto van mw. S. Ahmadali-Doekhie, die een vrijdagspreek verzorgt in de Fireburnmoskee te Trinidad, staande vóór in de moskee. Merk op, dat slechts van het feit melding gemaakt werd en dat voor de rest in de betreffende *An Nûr* geen enkele uitspraak hieromtrent werd gedaan, nog minder het gebeuren werd gerechtvaardigd. Desondanks barstte er een storm van reacties los, waarvan enkele heel fel. Wel dient vermeld te worden, dat gefundeerde reacties zeer schaars waren; de reacties waren voornamelijk op eigen meningen en gevoelens gebaseerd.

Laten wij beginnen met te stellen, dat mw. Ahmadali niet de eerste vrouw is die een *gutbah* heeft verzorgd, staande vóór in de moskee.²⁰ In Trinidad ging mw. Dr. Anesa Ahamad Khan haar voor in 1995²¹ en ook heeft een vrouwelijk persoon aldaar reeds een *ʿÎd-gutbah* gehouden. Verder kan men in het Islamitisch blad *Basharaat-e-Ahmadiyya* een foto zien van zr. Samina Sahukhan (vooraanstaande *Ahmadi* die zelfs de hoogste onderscheiding van de S.I.V. toegekend heeft gekregen), die een *djamâ`at* toespreekt in een Russische moskee, ook staande vóór in de moskee (zie foto verder in dit document). Toen wij naar aanleiding van deze foto vragen stelden aan maulâna Baidaar, zei hij dat er geen bezwaar is wanneer een vrouw een *djamâ`at* vanuit die plaats toespreekt. Ook op het internet is overigens een dergelijke foto van zr. Samina te zien.

Er zijn twee vragen, aan de hand waarvan de daden van deze vrouwen dienen te worden beoordeeld. Deze vragen zullen in § 2 en § 3 worden behandeld.

§ 2. Kan een vrouw de rol van *imâm* vervullen?

Alvorens van start te gaan: het woord *imâm* betekent 'leider' en wordt in die betekenis gehanteerd in 2.1. In 2.2 wordt echter het woord *imâm* gebezigd in de betekenis van 'iemand die voorgaat in het gebed'.

2.1. De Heilige Qur'ân

De rol van *imâmat* (leiderschap) is niet aan een geslacht gebonden. In de Qur'ân 2:122 lezen wij:

"Hij (Allâh) zei: Waarlijk, Ik zal u tot een imâm maken voor de mensen. (Abraham) zei: En wat betreft mijn nakomelingen (wa min zurriyyati²²)? Hij zei: Mijn verbond geldt niet voor de onrechtvaardigen."

Abraham (a.s.) vraagt of er uit zijn nageslacht *imâms* zullen voortkomen. Dit nageslacht houdt zowel mannen als vrouwen in. De Joodse geschiedenis leert dat er inderdaad vrouwelijke *imâms* (leiders) zijn geweest, zoals Esther, die zowel een wereldlijk leider (koningin) als een geestelijk leider (vrouwelijke profeet) was (Oude Testament: het boek 'Esther').

Volgens bovengenoemd vers zijn slechts de onrechtvaardigen uitgesloten voor het vervullen van de rol van *imâm*.

Ook uit Qur'ân 25:74 blijkt dat het nageslacht niet aan geslacht gebonden is:

"Schenk ons in onze vrouwen en in ons nakomelingschap de vreugde van onze ogen, en maak ons tot imâms voor hen die zich voor het kwaad hoeden".

²⁰ De *gutbah* van mw. Ahmadali was onderdeel van een vierdaagse cursus Islâm bij maulâna Kemal Hydal Bsc. van Trinidad.

²¹ Zie bijlage 5 en 6 voor aanvullende informatie hieromtrent.

²² Merk op dat dit dezelfde woorden zijn die wij dagelijks in onze *salât* reciteren (*Rabbidj`alnî muqîma-ḡ-salâti wa min zurriyyatî*, ofwel: "O Heer, maak mij tot een onderhouder van het gebed, **en mijn nakomelingen**"). Vragen wij hier dat alleen onze zonen tot onderhouders van het gebed zullen worden gemaakt, of mogen onze dochters dat ook worden? Aldus slaat *zurriyyah* zowel op mannelijke als op vrouwelijke nakomelingen.

Voorts zien we in hfdst. 27 van de Heilige Qur'ân het verhaal van koningin Sheba, een vrouwelijke heerser. De Qur'ân maakt geen enkel bezwaar tegen het feit, dat zij regeerde over een volk (zie ook bijlage 4).

Wij vroegen de vooraanstaande Islâmgeleerde Dr. Zahid Aziz, prominent lid van de internationale Ahmadiyya Beweging en schrijver van verschillende Islamitische boeken, naar zijn mening omtrent het bekleden van leidinggevende posities door vrouwen. Hij schreef ons als volgt (vertaald uit het Engels):

“Ik kan slechts aangeven wat toegestaan is in de Islâm. Of het wel of niet aan te bevelen is, dient op grond van de omstandigheden te worden beoordeeld. Huishouden en verzorging / opvoeding van de kinderen variëren sterk van gemeenschap tot gemeenschap en van tijdperk tot tijdperk. Voorzover ik weet, is er niets specifiek vastgesteld in de Islâm betreffende hoeveel uren een vrouw dient te besteden aan deze zaken. In de Arabische gemeenschap, ten tijde van de Profeet Muḥammad (v.z.m.h.), was het een gewoonte om de zuigeling naar een min of zoogster te sturen om grootgebracht te worden, bijvoorbeeld Halima in het geval van de Profeet Muḥammad, toen hij een baby was. De vraag rijst dan, of op zulke moeders dezelfde regels van toepassing zijn als op moeders, die hun eigen kinderen grootbrengen.”

Tot zover de reactie van Dr. Zahid Aziz.

Wij concluderen dat de Qur'ân geen enkel bezwaar maakt tegen het bekleden van leidinggevende posities door vrouwen.

2.2. De Ḥadīs

Wij werden door één van de critici verwezen naar 'A manual of Ḥadīth' van maulāna Muḥammad 'Alī, waaruit volgens hem zou moeten blijken dat vrouwen niet de rol van *imām* (voorganger in het gebed) mogen vervullen. Wij namen derhalve het betreffende boek ter hand. Op pag. 115 (no. 8) kwamen wij, betreffende deze kwestie, de volgende overlevering tegen (komt ook voor in Ahmad, no. 6:405):

“Het is overgeleverd over Umm Waraqah, die de Qur'ân uit het hoofd leerde, dat de Profeet (v.z.m.h.) haar beval om als *imām* voor haar huisgenoten te fungeren. Ze had een *mu'azzin* (degene die de *azân* oproept) en ze fungeerde als *imām* voor haar huisgenoten.”

In de voetnoot bij deze ḥadīs (noot 8) schrijft maulāna Muḥammad 'Alī:

“Dit toont aan dat een vrouw als *imām* kan fungeren. Er is niets dat aantoonde, dat er zich geen mannen onder haar huisgenoten bevonden. Er staat anderzijds duidelijk vermeld dat ze een *mu'azzin* had en die was klaarblijkelijk een man.”

Deze ḥadīs is derhalve volkomen in overeenstemming met Qur'ân 2:122 en 25:74, die eerder zijn aangehaald.

Overigens blijkt nergens uit 'A manual of Ḥadīth', dat vrouwen het ambt van *imām* niet mogen bekleden.

In 'De religie van de Islâm', pag. 288, staat betreffende deze zaak het volgende vermeld:

“Er wordt ook gezegd, dat een vrouw als *imām* optrad terwijl de mannen haar volgden, ofschoon het in haar eigen huis was (AD. 2:58)”.

Er zijn ook nog andere ḥadīs' die dit standpunt ondersteunen, bijvoorbeeld het gezegde van de Profeet (v.z.m.h.) dat degene met de meeste Qur'ânische kennis als *imām* dient te fungeren. Hierbij wordt niet vermeld, dat het bij het beoordelen van de kennis uitsluitend om mannen gaat (A manual of Ḥadīth, pag. 112 no 3; Mishkât 4:26); dit blijkt ook uit de hierboven aangehaalde ḥadīs, waaruit bleek dat Umm Waraqah werd bevolen als *imām* voor haar huisgenoten te fungeren, aangezien zij de Qur'ân uit het hoofd kende.

Onze mening betreffende de vraag of een vrouwspersoon als *imām* (in het bijzonder in de betekenis van 'leider') mag fungeren is, hoewel zulks niet uitdrukkelijk is verboden, dat het aan te bevelen is dat binnen een gezin de taakverdeling zoals voorgeschreven door de Qur'ân in acht wordt genomen. Als we bijvoorbeeld de moderne Westerse wereld beschouwen, zien we dat kinderen vaak in crèches worden ondergebracht, aangezien beide ouders een fulltime baan hebben. De opvoeding van zulke kinderen laat vaak heel wat te wensen over; vandaar het moreel verval dat in veel van zulke maatschappijen plaatsvindt. Het is daarom de eerste taak van de vrouw / moeder / echtgenote om te zorgen voor het huishouden en de opvoeding van de kinderen (Qur'ân 2:228 en 4:34; zie § 4 onder “vijfde reactie” voor uitgebreide uitleg hieromtrent). Voorzover deze taken naar behoren worden vervuld, is er niets op tegen indien de vrouw / moeder / echtgenote andere taken op zich neemt.

Hoe het ook zij, er is geen enkele aanhaling in Islamitische literatuur te vinden die een vrouw een specifiek verbod oplegt om de rol van *imâm* in de betekenis van (gebeds)leider te vervullen. Integendeel zijn er overleveringen, waaruit blijkt dat de Profeet (v.z.m.h.) eens een vrouw heeft bevolen om als gebedsleider voor haar huisgenoten te fungeren. Wel is het aan te bevelen dat een vrouw, die het gebed leidt, zich op de plek van de vrouwen bevindt, zoals in de volgende paragraaf zal blijken.

§ 3. Mag een vrouw zich in de *mih̄râb* bevinden?

Om te beginnen: het woord *mih̄râb* betekent niets anders dan 'heiligdom'. De gehele moskee kan dus als *mih̄râb* worden aangeduid, temeer daar Allâh in Qur'ân 72:18 zegt: "De moskeeën behoren Allâh toe".

In het spraakgebruik wordt met *mih̄râb* echter aangeduid de plaats van waaruit de *imâm* de gebeden leidt en wij gaan nu over tot het beantwoorden van de vraag, of een vrouw zich aldaar mag bevinden.

Een veel gehoord bezwaar is, dat de aanblik van een vrouw vóór in een moskee de man op verkeerde gedachten zou kunnen brengen. Maar dit is in de eerste plaats te wijten aan de geestelijke reinheid van de man zélf en niet aan de aanwezigheid van een vrouw (zie ook bijlage 5). Merk op dat, als een man een vrouw op straat tegenkomt, hij ook op verkeerde gedachten kan worden gebracht. Betekent dat, dat vrouwen zich niet meer op straat mogen begeven? En hoe zit het met vrouwen, die tijdens gebedsdiensten (de zgn. *kitâbs*) actief participeren? En met vrouwelijke docenten die voor de klas staan? En met vrouwen die op de televisie verschijnen?

Voor alle duidelijkheid: het is vrouwen toegestaan zich in het publiek te begeven, mits zij behoorlijk gekleed gaan en de gedragsregels in acht nemen (Qur'ân 24:30-31, 33:59)²³. Indien Allâh of de Profeet Muḥammad (v.z.m.h.) het belangrijk genoeg hadden gevonden om vrouwen te verbieden vóór in de moskee te staan om een *gutbah* te verrichten, hadden zij dat ongetwijfeld uitdrukkelijk vermeld, zoals ook uitdrukkelijk vermeld staat dat een vrouw zich niet met een vreemde man mag afzonderen²³.

Wanneer wij nu de geschiedenis van de Islâm beschouwen, leren wij dat hazrat `Â'ishâ na de dood van hazrat Usmân naar de *Masjd al-Harâm* trok en aldaar een toespraak hield (zie bijlage 7). Wel bevond zij zich achter een gordijn, maar deze *pardah* was volgens Qur'ân 33:53 slechts voor de vrouwen van de Profeet bestemd. De vrouwen van de Profeet hadden namelijk een aparte status (Qur'ân 33:32, 33:53)²⁴.

²³ Voor wat betreft de gedragsregels: de Ḥadîs (Bugârî, Muslim) leert ons bijvoorbeeld dat een vrouw niet afgezonderd mag zijn met een vreemde man, tenzij er een *maḥram* bij is (iemand met wie zij niet zou kunnen trouwen, zoals haar vader, zoon, enz.). In geval een vrouw afgezonderd is met een vreemde man, is er kans op onzedelijk gedrag, dan wel geroddel van anderen. Als een vrouw zich in het openbaar bevindt, is de kans op deze gevaren vrijwel nihil, of in elk geval veel kleiner.

²⁴ Broeder F.A. Nurmohamed, die ons betreffende deze kwestie een reactie toestuurde (zie de zesde reactie in § 4), heeft hieromtrent een andere mening. Wij citeren uit zijn brief:

"Mijns inziens heeft dit vers (33:53) een veel ruimer betekenis dan alleen aangeven dat de vrouwen van de Profeet van achter een *pardah* mochten praten. Het citaat "O gij die gelooft ... dit is reiner voor uw harten" verwijst naar de mannen. Niet alleen is de *pardah* voor de bescherming van de vrouwen van de Profeet, maar in een ruimer context ook voor de bescherming van alle vrouwen en mannen in het algemeen. Immers wordt in dit vers tegen de mannen gezegd dat het reiner voor hun harten is en de *pardah* dient dus ook ter bescherming van de mannen. Waarom zou dit ook niet het geval kunnen zijn voor andere vrouwen dan slechts voor de vrouwen van de Profeet? De vrouwen van de Profeet dienen ook als voorbeeld voor de Muslimvrouwen."

Uit deze aanhaling zou dus geconcludeerd kunnen worden, dat het beter is als de vrouwen zich achter een *pardah* bevinden. Wij blijven echter bij onze mening, dat het vers 33:53 specifiek betrekking heeft op de vrouwen van de Profeet, aangezien zij volgens 33:32 (en overigens ook volgens het laatste deel van 33:53) een aparte status hadden.

Indien 33:53 op alle Muslimvrouwen betrekking zou hebben, hoe moeten wij dan de aanhaling aan het eind van het vers, waarin staat dat de vrouwen van de Profeet niet mogen hertrouwen, beschouwen? Is die ook op alle Muslimvrouwen van toepassing? En betekent dat dan, dat geen enkele Muslimvrouw mag hertrouwen na gescheiden te zijn van haar eerste man of na zijn overlijden, zoals bij andere godsdiensten? Neen, er zijn andere verzen betreffende dit onderwerp die algemeen van toepassing zijn.

De 'gewone' gelovigen wordt in 24:30-31 bevolen hun ogen neer te slaan, hun schaamte te bewaken en (voor wat betreft de vrouwen) hun sierselen niet te tonen (er is in deze geen bevel om zich middels een *pardah* van elkaar te scheiden):

"Zeg tot de gelovige mannen, dat zij hun ogen nederslaan en hun schaamte bewaken; dat is reiner voor hen ... En zeg tot de gelovige vrouwen, dat zij haar ogen nederslaan, en haar schaamte bewaken en haar sierselen niet tonen, behalve wat daarvan zichtbaar is".

Als het echter specifiek gaat om (het leiden van) de gebeden, is het aan te bevelen om de plaatsverdeling aan te houden zoals die in de Hadīs is omschreven, namelijk de mannen voorin en de vrouwen achterin. Een reden hiervoor is dat vrouwen hun sierselen niet mogen tonen volgens Qur'ân 24:31; dit zou tijdens de verschillende bewegingen tijdens de *salât* misschien wel kunnen gebeuren.

Wij zien dat er geen specifiek verbod bestaat voor de vrouw om zich op welke plek dan ook binnen de moskee te bevinden, al dan niet een preek houdende. Integendeel zien wij dat hazrat 'Ā'ishā eens een preek heeft gehouden in de Ka'bah (zie bijlage 7). Voorzover het echter gaat om (het leiden van) de *salât*, is het aan te bevelen dat de vrouw zich op de plaats van de vrouwen bevindt (overigens kan opgemerkt worden, dat tijdens de Haddj mannen en vrouwen in de Heilige Moskee naast elkaar bidden).

In Ohio, na de Augustus-conventie van 2001, werd tijdens de gehouden Islâmcursus aan maulâna M.K. Hydal Bsc. de vraag gesteld over het verzorgen van *gutbah*'s door vrouwen. Hij haalde het vers 3:36 aan, waarin wordt gezegd dat Maria zich in de *mih̄râb* bevindt. De betekenis van *mih̄râb* is volgens hem echter niet helemaal duidelijk. Het kan afgeleid zijn van het woord *harb*, wat 'oorlog' betekent. Aldus kan *mih̄râb* een plaats betekenen waar de gelovige oorlog voert met de duivel.

Belangrijk is evenwel dat Maria een *gutbah* geeft in de *mih̄râb*: "Het is van Allâh afkomstig. Waarlijk, Allâh voorziet wie Hij wil zonder maat." Dit is religieus onderwijs en dus een *gutbah*.

Belangrijk is ook de opmerking van Dr. Zahid Aziz, die zei dat na de dood van de Profeet vrouwen religieus onderwijs gaven, en dat er geen bezwaar is dat vrouwen dat nu ook zouden doen. Verder zei hij dat er "niets heiligs is aan een preek".

§ 4. Enkele reacties van lezers

EERSTE REACTIE

Wij kregen onder andere als reactie, dat het voor vrouwen verboden is de *mih̄râb* (waarmee bedoeld werd een speciale plek vóór in de moskee) te betreden ²⁵. Degene die dat zei, was van mening dat hij nergens in de Hadīs is tegengekomen dat vrouwen zich op die plek bevonden.

Wij zouden deze persoon willen adviseren de Hadīs grondig door te nemen; er staat namelijk vermeld dat hazrat `Ā'ishā vanuit de Ka'bah een preek heeft gehouden, zoals reeds eerder gesteld (zie bijlage 7).

Ten tweede kunnen wij stellen dat, ook al zou nergens vermeld zijn dat een vrouw zich in de *mih̄râb* bevond, dat geen argument is om het te verbieden. Wij zijn bijvoorbeeld ook nergens in de Hadīs tegengekomen dat de Profeet in een auto rondreed, dat hij zich met zeep waste, dat hij de verschijning van de maan maanden of zelfs jaren van tevoren berekende, dat hij aan tafel dineerde, enz. Deze zaken zijn derhalve niet verboden. Hiermee willen wij verduidelijken dat iets, wat niet uitdrukkelijk door Allâh verboden is, door niemand mag worden verboden. Dit basisbeginsel van de wet van *halâl* en *harâm* is onder andere gebaseerd op Qur'ân 5:87:

"O gij, die gelooft! Verbied uzelf de goede dingen, die Allâh u wettig heeft gemaakt, niet en overschrijd de grenzen niet; waarlijk, Allâh heeft degenen die de grenzen overschrijden niet lief."

Zo lezen wij (met betrekking tot voedsel) in 10:59:

"Zeg: Zeg mij wat Allâh voor u nedergezonden heeft aan onderhoud, dan maakt u (een deel) daarvan onwettig en (een deel) wettig. Zeg: Heeft Allâh (het) u geboden of verzint u een leugen tegen Allâh?"

Uit dit vers blijkt dat het onwettig verklaren van iets, wat Allâh niet verboden heeft, gelijk staat aan het verzinnen van een leugen tegen Allâh. En Qur'ân 7:37 duidt degene, die een leugen tegen Allâh verzint, aan als de onrechtvaardigste der mensen ²⁶!

Vers 33:59 is van toepassing op de vrouwen en dochters van de Profeet en op de overige gelovige vrouwen, die alle in het vers worden genoemd:

"O Profeet! Zeg tot uw vrouwen en uw dochters en de vrouwen der gelovigen dat zij haar overklederen over zich neerlaten; dat zal voegzamer zijn, opdat zij herkend zullen worden; en zo zal haar geen last worden veroorzaakt".

Merk op dat in 33:59 de vrouwen en dochters van de Profeet en de overige gelovige vrouwen worden genoemd, in tegenstelling tot 33:53, waarin expliciet de vrouwen van de Profeet worden genoemd.

²⁵ De persoon zei letterlijk: "Een vrouwspersoon mag nooit in de *mih̄râb* komen te staan. MAG NIET."

²⁶ Qur'ân 7:37: "En wie is onrechtvaardiger dan hij, die een leugen tegen Allâh verzint of Zijn mededelingen loochent?"

Wij concluderen dat er geen uitdrukkelijk verbod voor de vrouw bestaat om zich vóór in de moskee, in een schoollokaal, in een *djalsa*, etc. te bevinden, al dan niet een preek, college, etc. verzorgende en dat wij derhalve geen recht hebben om dergelijke zaken te verbieden, aangezien wij ons anders schuldig maken aan het verzinnen van een leugen tegenover Allâh en onszelf dientengevolge tot het niveau van 'zeer onrechtvaardig' verlagen.

TWEDE REACTIE

Een ander persoon reageerde door te stellen dat de *mihrâb* (waarmee hij bedoelde de plek vóór in de moskee) de plaats van de Profeet (v.z.m.h.) was en derhalve een heilige plaats, dus per definitie verboden voor vrouwen. Wij willen in reactie hierop stellen dat, als die plaats inderdaad uitsluitend voor de Profeet bestemd was, niet alleen vrouwen, maar ook doorsnee mannen die plaats niet dienen te betreden. Volgens deze persoon hebben mannen per definitie een hogere graad van geestelijke reinheid dan vrouwen! Merk op, dat de Qur'ân aan mannen en vrouwen dezelfde geestelijke status toekent.²⁷

Voorzover deze persoon, na het doorlezen van de voetnoot, nog steeds van mening is dat hij een hogere graad van (geestelijke) reinheid bezit dan vrouwen of dan wie anders ook, attenderen wij hem op Qur'ân 4:49:

"Hebt u degenen niet beschouwd, die zichzelf reinheid toeschrijven? Neen, Allâh reinigt wie Hij wil, en hun zal gansch geen onrecht worden aangedaan."

De Qur'ân kent slechts één onderscheid tussen man en vrouw, namelijk dat de man een graadje hoger is (2:228). Op de betekenis hiervan komen wij terug bij de behandeling van de vijfde reactie (zie verder).

Wij concluderen dat de '*mihrâb*' (in de betekenis van een speciale plek vóór in de moskee) niet verboden gesteld kan worden voor vrouwen op grond van enige geestelijke minderwaardigheid ten opzichte van de man, aangezien de Qur'ân aan mannen en vrouwen dezelfde geestelijke status toekent.

DERDE REACTIE

Weer een andere reactie kwam hierop neer, dat in de Hadîs de plaatsverdeling in de moskee duidelijk is geregeld; de mannen voorin en de vrouwen en kinderen achterin.

Wij zijn het roerend eens met deze visie. Echter zag de persoon in kwestie één belangrijk aspect over het hoofd en dat is, dat die plaatsverdeling slechts voor de *salât* geldt. Bij een preek is er echter geen sprake van *salât* en is die plaatsverdeling derhalve niet relevant. Dit blijkt onder andere uit verschillende hadîs', die vermelden dat hazrat Bilâl zich na de (*Îd*)-preek van de Profeet (v.z.m.h.) naar de vrouwen begaf om aalmoezen op te halen.

Als kritiek hierop werd gegeven, dat de *Djumu'ah gutbah* een *fard* (verplichting) is en derhalve gelijk staat aan de *salât*; deze preek zou daarom niet door een vrouw verricht mogen worden, aangezien vrouwen niet voor zouden mogen gaan in de *salât*.

Ten eerste: het is vrouwen niet verboden voor te gaan in de *salât*, maar het is beter indien zij zich in dat geval onder de vrouwen bevinden (aangezien zij hun sierselen niet mogen tonen volgens Qur'ân 24:31; dit zou tijdens de verschillende bewegingen misschien wel kunnen gebeuren).

Ten tweede: wij zullen nu gaan onderzoeken of de *Djumu'ah gutbah* inderdaad een *fard* is.

Als iemand een *djamâ'at* tegenkomt en het gezamenlijk gebed is begonnen, leerde de Profeet (v.z.m.h.) ons dat die persoon zich onmiddellijk aan dient te sluiten en mee moet bidden.

Echter zijn er hadîs' die vermelden dat, als iemand tijdens de vrijdagspreek van de Profeet de moskee binnenkwam, die persoon eerst twee *rakât* diende te bidden, alvorens te gaan zitten om de preek te

²⁷ Dat blijkt overduidelijk onder andere uit vers 33:35:

"Waarlijk, de mannen die zich onderwerpen en de vrouwen die zich onderwerpen, en de gelovige mannen en de gelovige vrouwen, en de gehoorzamende mannen en de gehoorzamende vrouwen, en de waarheidliebende mannen en de waarheidliebende vrouwen, en de lijdzame mannen en de lijdzame vrouwen, en de nederige mannen en de nederige vrouwen, en de aalmoesgevende mannen en de aalmoesgevende vrouwen, en de vastende mannen en de vastende vrouwen, en de kuise mannen en de kuise vrouwen, en de mannen die dikwerf aan Allâh gedenken en de vrouwen die dikwerf aan Allâh gedenken - voor hen heeft Allâh vergiffenis en een machtige beloning bereid." Zie verder ook onder andere 4:124, 16:97, 27:44, 40:40, 57:18 e.a. en bijlage 4.

beluisteren (Bu. 11:33). Als de preek een *fard was*, zou de Profeet (v.z.m.h.) ongetwijfeld hebben bevolen direct te gaan zitten en mee te luisteren.

Verder schrijft maulâna Muḥammad 'Alî in 'De religie van de Islâm' op pag. 317 betreffende de twee *rakât* die tijdens de *Djumu'ah* dienst gezamenlijk worden verricht: "Dit is de enige verplichte dienst".

Dat is trouwens logisch, want als de *gutbah* zou worden gehouden in een taal die de luisteraars niet verstaan, of als luisteraars tijdens de *gutbah* in slaap vallen, is hun *Djumu'ah* dan ongeldig? Uiteraard niet.

Aangezien de *Djumu'ah gutbah* geen *fard* is en derhalve niet gelijk staat aan de *salât* ²⁸, zoals hierboven aangetoond, kan het volgens sommige geleerden geen kwaad als deze preek door een vrouw wordt verricht, al dan niet staande vóór in de moskee. Zie ook de eerder aangehaalde stelling van Dr. Zahid Aziz, die zei dat er "niets heiligs is aan een preek".

VIERDE REACTIE

Een ander reageerde door te stellen, dat een ander woord voor 'vrouw' is '*aurat*' en '*aurat*' betekent volgens hem: 'datgene wat niet gezien mag worden'.

Deze persoon haalt het Arabisch en het Urdu door elkaar! '*Aurat*' betekent 'vrouw' in het Urdu en 'datgene wat niet gezien mag worden' in het Arabisch ²⁹.

Het is overigens best mogelijk dat de Indiërs het woord '*aurat*' aan het Arabisch hebben ontleend om daarmee hun traditie, namelijk het verbergen van de vrouwen, goed te praten.

VIJFDE REACTIE

Sommigen menen op basis van de volgende Qur'ânverzen te kunnen aantonen, dat het beter is vrouwen geen leidinggevende posities te doen vervullen:

1. "... en de mannen zijn een graad boven haar ..." (2:228)
2. "De mannen zijn de onderhouders der vrouwen, doordat God sommigen hunner anderen te boven heeft doen gaan en doordat zij van hun bezittingen uitgeven ..." (4:34)
3. "... en roep twee getuigen uit het midden uwer mannen tot getuigen; maar indien er geen twee mannen zijn, dan één man en twee vrouwen, ... opdat, indien één van de twee zich vergist, de andere haar waarschuwe ..." (2:282) (dus: de getuigenis van twee vrouwen zou gelijk zijn aan die van één man).

Voor de reactie op deze verzen laten wij Dr. Zahid Aziz aan het woord, aan wie wij deze zaak voorlegden.

[Punt 1] Betreffende 2:228: dit heeft betrekking op het huishouden. Het betekent niet dat iedere man boven iedere vrouw staat. Is een zoon een graad boven zijn moeder? Is Faraó een graad boven zijn vrouw, als de Qur'ân in 66:11 stelt dat zijn vrouw in het geheim een gelovige was?

[Punt 2] Betreffende 4:34: ook dit vers heeft betrekking op echtgenoot en echtgenote en maakt de echtgenoot financieel verantwoordelijk voor zijn echtgenote. Het betekent niet dat het de vrouw niet is toegestaan financieel onafhankelijk te zijn. Stel bijv. dat een vrouw een groot vermogen erft van haar ouders. Betekent dat, dat zij die rijkdom niet mag behouden, omdat daardoor haar echtgenoot niet meer haar onderhouder is?

[Punt 3] Betreffende 2:282: het gaat er hier niet om dat er twee vrouwen dienen te getuigen tegenover één man, maar dat er, in plaats van één man, twee vrouwelijke getuigen er op na dienen te worden gehouden.

Als het zover komt dat er daadwerkelijk getuigd wordt, weegt het woord van één vrouw even zwaar als dat van één man (zie verder voor voorbeelden hieromtrent). Tot zover de uitleg van Dr. Zahid Aziz.

De reden om er twee vrouwelijke getuigen op na te houden i.p.v. één mannelijke is volgens Dr. Aziz dat, indien er getuigd dient te worden, het problematisch zou kunnen zijn een vrouw naar die plek toe te brengen ³⁰.

Ons inziens kunnen er ook nog andere redenen zijn. Als we bijvoorbeeld de tijd van de Profeet (v.z.m.h.) in beschouwing nemen, waarin vrouwen nog niet al de rechten hadden die hen toekwamen, kunnen wij ons

²⁸ Merk verder op, dat de Qur'ân in 62:9 slechts oproept tot het gebed op de dag van *Djumu'ah* (*salâti min yaumi-l Djumu'ah*) en niet tot de preek (*gutbah*). De preek is een *sunnah* geweest van de Heilige Profeet Muḥammad (v.z.m.h.).

²⁹ Enkele andere betekenissen van *aurah*: gebrekkigheid, tekortkoming, onvolmaaktheid. Enkele betekenissen van de meervoudsvorm *auraat*: schaamdelen, geslachtsdelen, zwakheid, zwakke plek. In geen enkel geval betekent het 'vrouw'.

³⁰ Bijv. omdat het aanbevolen is dat een vrouw, die op reis gaat, een *mahram* bij zich moet hebben; iemand met wie zij niet zou kunnen trouwen, zoals haar vader of zoon. Als zo iemand ontbreekt, kan het inderdaad problematisch zijn een vrouwelijke getuige te brengen naar de plaats, waar getuigd dient te worden, vooral als daarvoor een verre reis moet worden afgelegd.

voorstellen dat, indien in een getuigenis een vrouw tegenover een man zou komen te staan, de man op basis van zijn geslacht eerder geloofd zou worden dan de vrouw. Dit zou dus een reden kunnen zijn om ervoor te zorgen, dat in een getuigenis één man niet tegenover slechts één vrouw zou komen te staan ³¹.

Ook heden ten dage zijn er landen, waar aan vrouwen niet de rechten worden toegekend die hen toekomen; denk hierbij bijvoorbeeld aan Afghanistan onder de Talibanheersers. Gezien de minderwaardige positie die vrouwen in zulke landen innemen, zou het voor hun geloofwaardigheid zeker verstandig zijn de wijsheid uit de Qur'ân, dat het beter is twee vrouwen als getuigen aan te stellen in plaats van één man, in acht te nemen.

Ons inziens is de regeling, dat er inzake een getuigenis in de eerste plaats twee mannen vereist zijn en, als er geen twee mannen zijn, één man en twee vrouwen, slechts bedoeld ter bescherming van de vrouw. Deze regeling kent aan de vrouw geenszins een minderwaardige positie toe ten opzichte van de man.

Enkele voorbeelden van gelijkheid in getuigenis, zoals aan ons uitgelegd door Dr. Zahid Aziz

a. In Qur'ân 24:6-9 wordt een echtgenoot, die zijn echtgenote zonder bewijs van overspel beticht, gelijk behandeld als de echtgenote, die de beschuldiging ontkent. Van beide wordt verwacht een gelijk aantal keren een eed tegenover elkaar te nemen. De echtgenoot zweert vijfmaal dat de echtgenote schuldig is; evenzo zweert de echtgenote vijfmaal (en niet tienmaal) dat zij onschuldig is.

b. Toen de verzamelaars van de Hadīs de vertellers van de overleveringen beoordeelden inzake het wel of niet goed overbrengen van hetgeen zij hadden vernomen, beoordeelden ze mannen en vrouwen gelijkwaardig. Het overleveren van een hadīs is hetzelfde als een getuigenis geven. Als hazrat 'Ā'ishā verhaalde: "Ik hoorde de Profeet dit zeggen", telde dat even zwaar als wanneer hazrat 'Umar dat zei.

[Punt 4] In het erfrecht krijgt de man tweemaal zoveel als de vrouw.

De reden hiervoor is reeds vermeld, namelijk dat van de man wordt verwacht dat hij met zijn rijkdom het gezin onderhoudt, terwijl de rijkdom van de vrouw voor haarzelf is; zij heeft geen verplichting die aan anderen te besteden. Ook hier kan het voorkomen dat de ouders van de echtgenote rijker zijn dan die van de echtgenoot, of dat de echtgenote minder broers en zusters heeft dan de echtgenoot, zodat de echtgenote meer van haar ouders zou kunnen erven dan de man van zijn ouders!

Aan het eind van zijn antwoord aan ons verwees Dr. Zahid Aziz ons naar een artikel van hemzelf, dat op het Internet staat. Het betreffende artikel, genaamd "De positie van de vrouw, zoals onderwezen door de Islām" treft u aan onder bijlage 4.

Wij zien dus dat de man en de vrouw door de Qur'ân als volledig gelijkwaardig worden beschouwd. De in deze reactie aangehaalde Qur'ânverzen (2:228, 4:34, 2:282) leggen de vrouw geen beperkingen op; integendeel leggen die een zwaardere verantwoordelijkheid op de schouders van de man.

Wij concluderen derhalve nogmaals dat er geen enkel verbod in enge zin aan te halen is voor een vrouw om, op welke wijze dan ook, een leidinggevende positie te vervullen.

³¹ Maulāna Muḥammad 'Alī heeft een andere mening hieromtrent. Zo schrijft hij in voetnoot 375 van 'The Holy Qur'ân': "Het persoonlijk voornaamwoord *humâ* kan verwijzen zowel naar de getuigenis van de 'twee getuigen' of van de 'twee vrouwen'." Met andere woorden: het gaat er niet om dat de ene vrouw de andere waarschuwt, maar de ene getuige de andere. Merk op dat de maulāna op dit punt zijn Qur'ânvertaling heeft herzien; in zijn eerdere vertaling geeft hij aan "... *opdat, indien één van de twee (vrouwen) zich vergist, de andere haar waarschuwt; ...*", terwijl hij in de gereviseerde vertaling van 1951 stelt: "... *zodat, indien één van de twee zich vergist, de ene de andere kan waarschuwen.*"

Ons inziens is deze uitleg van de maulāna echter niet geheel juist. Een grammaticale beschouwing:

De tweevoudsvorm van 'hen/hun' is *humâ*. Dit kan slaan op twee mannen, één man en één vrouw, of twee vrouwen. De mannelijke vorm van 'ander' is *âgar*. De vrouwelijke vorm van 'ander' is *ugrâ*. De mannelijke vorm van 'één' is *ahad*. De vrouwelijke vorm van 'één' is *iḥdâ*. Verder krijgt een werkwoord bij de vervoeging in de o.t. bij het vrouwelijk enkelvoud altijd het voorvoegsel *ta-* of *tu-* en bij het mannelijk enkelvoud het voorvoegsel *ya-* of *yu-*. De woorden waar het om draait zijn: *an tadilla iḥdâ-humâ fa-tuzakkira iḥdâ-humâ -l-ugrâ*. Woord voor woord vertaald:

an: dat // *tadilla*: (zij) (vrouw) vergist zich // *iḥdâ*: één (vrouw) // *humâ*: van hun twee // *fa*: dan // *tuzakkira*: zij (vrouw) waarschuwt // *iḥdâ*: één (vrouw) // *humâ*: van hun twee // *l-ugrâ*: de andere (vrouw).

Tweemaal komt het woord *humâ* voor. In het eerste geval kan het inderdaad slaan op één man en één vrouw, maar ook op de twee vrouwen. Maar in het tweede geval moet het slaan op de twee vrouwen. Het vers zegt duidelijk dat, indien de ene vrouw (die óf samen met de andere man als getuige is aangesteld, óf deel uitmaakt van de twee vrouwen) zich vergist, de andere vrouw haar moet waarschuwen. De man wordt dus niet door de vrouw gewaarschuwd, noch wordt er gezegd dat de man iemand waarschuwt, noch dat de man zich vergist. Onze uitleg lijkt derhalve meer acceptabel, nl. dat ervoor gezorgd dient te worden dat in een getuigenis één vrouw niet tegenover één man komen te staan (ter bescherming van de betrouwbaarheid van de vrouwen).

ZESDE REACTIE

Zoals reeds in de inleiding gesteld, hebben wij slechts zeer weinig gefundeerde reacties omtrent de kwestie 'imâmat' onder ogen gekregen. Sterker nog: wij kregen welgeteld één gefundeerde reactie en wel van broeder F.A. Nurmohamed (Ned.). Zijn mening is, dat er vele hadîs' zijn waaruit blijkt dat de vrouw als *imâm* kan fungeren, maar dat het beter is om die verantwoordelijkheid aan een man te geven. Wij citeren uit zijn brief:

"Nu slechts een hele kleine greep uit de vele hadîs' die aantonen dat de vrouw niet als *imâm* is opgetreden als er mannen zijn.

[1] Abu Baqr zei dat de Profeet (v.z.m.h.) zei: 'mensen zullen zich nooit ontwikkelen als zij hun verantwoordelijkheden delegeren naar vrouwen.' (Bugârî) ³²

De wijsheid van deze hadîs is dat het gebed één van de belangrijkste verantwoordelijkheden van een Muslim is. Bij het gemeenschappelijk gebed wordt de verantwoordelijkheid door de individuele Muslim overgedragen aan de *imâm*. De Profeet (v.z.m.h.) zelf heeft zijn verantwoordelijkheid nooit gedelegeerd naar een vrouw, maar steeds aan een man. Dit is zijn *sunnah* geweest.

[2] De 'moeder der gelovigen' 'Â'isha liet haar slaaf, genaamd Dhukwan, in het gebed voorgaan. Hij reciteerde uit een kopie van de Qur'ân. (Bugârî)

'Â'isha (r.a.a.) was zeer geleerd in de Islâm, zeker als we lezen dat Dhukwan uit een kopie reciteerde. Hij kende misschien niet eens de kortste *sûrah* uit het hoofd! Hier is de *imâm* een man. Zoals reeds eerder gesteld zou volgens de regels degene met de meeste kennis over de Qur'ân als *imâm* moeten fungeren, in dit geval dus 'Â'isha (r.a.a.). Zij deed dit echter niet!

Uit het bovenstaande blijkt dus dat uit verschillende hadîs' merkbaar is dat de vrouw wel als *imâm* zou kunnen optreden, maar slechts voor een vrouwelijk gezelschap. De enige hadîs waaruit zou moeten blijken dat zij als *imâm* voor een gemengd gezelschap heeft gefungeerd is die van Umm Waraqah ³³."

Tot zover de aanhaling uit de brief van br. F.A. Nurmohamed.

Commentaar (aan de hand van een artikel van Dr. Zahid Aziz, zie bijlage 4):

[A.] Ons commentaar betreffende de eerste door br. F.A. Nurmohamed aangehaalde hadîs is, dat die in strijd is met de Heilige Qur'ân, die het verhaal van Salomo en de koningin van Sheba aanhaalt. Salomo's inlichtingenofficier gaf hem de informatie van een naburig land als volgt: (merk op: dit was geen vogel, zoals algemeen wordt geloofd, maar een man wiens naam 'Hoedhoed' was):

"Ik vond een vrouw over hen regeren, en aan haar is van elk ding gegeven en zij heeft een machtige troon. Ik vond haar en haar volk de zon aanbidden in plaats van Allâh ... en zij zijn niet recht geleid." (27:23-24)

Waar de Qur'ân bezwaar tegen maakt, is niet dat een vrouw het land regeert, maar dat zij en haar onderdanen de zon aanbidden en niet het rechte pad volgen. De Qur'ân vertelt ons hoe zij het land regeert:

"Zij zei: o hoofden, geef mij raad aangaande mijn zaak. Ik beslis nooit een zaak, totdat u in mijn aanwezigheid bent. Zij zeiden: wij (d.i. de natie) zijn bezitters van kracht en grote moed. En het bevel behoort toe aan u; overweeg dus wat u zult doen." (27:32-33)

Zij regeert dus met de raadgeving van haar adviseurs, maar **"het bevel behoort toe aan u". De macht van de uiteindelijke beslissing ligt bij haar. De Qur'ân maakt bij het aanhalen hiervan geen bezwaren hiertegen.** Het geven van leiding door een vrouw of het delegeren van verantwoordelijkheden aan de vrouw wordt dus door de Qur'ân stilzwijgend goedgekeurd. Elke hadîs die deze zaken afkeurt, gaat derhalve lijnrecht in tegen de Heilige Qur'ân en dient verworpen te worden.

³² De hadîs luidt als volgt: "During the battle of Al-Jamal, Allâh benefited me with a word (I heard from the prophet). When the prophet heard the news that the people of Persia had made the daughter of Khosrau their Queen (ruler), he said: 'Never will succeed such a nation that makes a woman their ruler'."

Wij zijn het niet eens met deze hadîs, omdat die in strijd is met de Qur'ân, die in 27:23-24 aantoont dat in de geschiedenis ook wel eens vrouwen over volkeren geregeerd hebben; de Qur'ân maakt geen enkel bezwaar daartegen (zie verder).

³³ Bij deze reactie kan nog als aanvulling geplaatst worden, dat Umm Waraqah de opdracht kreeg om als *imâm* voor haar huisgenoten te fungeren, dus in principe voor haar man en kinderen. Als we slechts deze hadîs in beschouwing nemen, kunnen wij inderdaad niet de algemene regel afleiden dat zij ook voor vreemden als *imâm* mocht fungeren.

Zie voor meer informatie, aangaande de geschiedenis van de koningin Sheba, bijlage 4: het artikel "De positie van de vrouw, zoals onderwezen door de Islâm", van de hand van Dr. Zahid Aziz.

[B.] Aangaande de tweede door br. F.A. Nurmohamed aangehaalde hadīs wensen wij op te merken, dat er slechts melding gemaakt wordt van het feit, dat de slaaf Dhukwan voorging in het gebed. Dat hoeft niet te betekenen, dat het 'Ā'ishā verboden was het gebed te leiden ³⁴! Dat blijkt trouwens ook uit de eerder aangehaalde hadīs uit de selectie van Abu Dāwūd, waaruit blijkt dat de Profeet (v.z.m.h.) aan Umm Warāqah het bevel gaf als *imām* van haar huis te fungeren.

Gezien echter het feit dat de hadīs de plaatsverdeling gedurende het gebed duidelijk heeft geregeld – de mannen voorin en de vrouwen achterin – is het naar onze mening beter als een vrouw, die het gebed leidt, zich onder de vrouwen bevindt. Een andere reden voor het handhaven van deze mening is dat vrouwen volgens Qur'ān 24:31 hun sierselen niet mogen tonen; dit zou, zoals reeds gesteld, bij de verschillende bewegingen tijdens de *salāt* wel eens kunnen gebeuren.

Overigens zouden we uit de overlevering, dat de slaaf Dhukwan voorging in het gebed terwijl 'Ā'ishā de meeste kennis over de Qur'ān had, en de overlevering dat Umm Warāqah van de Profeet (v.z.m.h.) de opdracht kreeg als *imām* te fungeren voor haar huisgenoten, kunnen concluderen dat in het geval van huisgenoten (mensen met wie geen huwelijk kan worden aangegaan) er geen bezwaar bestaat dat een vrouw als *imām* fungeert, maar dat in geval er vreemden bij zijn betrokken (iemand die niet bij het huisgezin hoort, ofwel geen *mahram* is), het aan te bevelen is dat een man die rol op zich neemt.

Merk op dat deze conclusie op basis van de Hadīs wordt getrokken. De Qur'ān rept met geen woord over enig verbod voor de vrouw om het gebed te leiden.

Tenslotte: in geen geval kunnen wij op grond van de overlevering, waarin verhaald wordt dat de slaaf Dhukwan voorging in het gebed en dat 'Ā'ishā hem volgde, stellen dat het vrouwen verboden is voor te gaan in het gebed.

ZEVENDE REACTIE

Zowel in verband met de kwestie 'menstruatie' als de kwestie '*imāmat*' kwam als reactie binnen, dat er tradities binnen de S.I.V. zijn die in ere moeten worden gehouden (zoals de traditie dat menstruerende vrouwen onrein zijn (*na-paak*) en dat het vrouwen per definitie verboden is vóór in de moskee plaats te nemen). Naar onze mening is deze zienswijze echter in strijd met de Statuten van de S.I.V., waarvan art. 5 lid 8 vermeldt:

(art. 5) "Een ieder die als lid toetreedt tot deze vereniging is verplicht de navolgende grondbeginselen te aanvaarden en na te leven: (lid 8) Gelijkheid van de vrouwelijke met de mannelijke leden **voorzover dit in overeenstemming is met de voorschriften van de Heilige Qur'ān en de Hadīs.**"

Het hierboven aangehaald artikel (art. 5 lid 8) uit de Statuten van de S.I.V. geeft duidelijk aan, dat inzake gelijkheidsvoorschriften tussen mannen en vrouwen binnen de S.I.V. slechts de Qur'ān en de Hadīs in beschouwing dienen te worden genomen. Wij hebben reeds gezien dat de gewraakte publicaties in An Nūr, editie september 2000, niet tegen Qur'ānische voorschriften indruisen en nog minder tegen de Hadīs.

Opgemerkt dient te worden dat noch in de Statuten van de S.I.V., noch in andere documentatie van deze vereniging te ontdekken valt, dat inzake gelijkheid tussen mannen en vrouwen 'zekere tradities' in acht dienen te worden genomen.

Het moet duidelijk zijn, dat de Profeet (v.z.m.h.) nooit heeft gezegd of zelfs maar heeft doen blijken dat de *mihṛāb* een speciale, dan wel extra heilige plek binnen de moskee is. Er is integendeel een hadīs in Bugārī, verhaald door Abu Zār, volgens welke de Profeet zou hebben gezegd:

"Wanneer ook de tijd voor het gebed voor u aanbreekt, verricht het gebed, aangezien de hele aarde voor u een gebedsplaats is."

Er staat noch in deze, noch in andere hadīs' (en voor alle duidelijkheid: ook niet in de Qur'ān) vermeld dat een bepaald stukje van die aarde, genaamd *mihṛāb* of hoe dan ook, verboden is voor vrouwen.

³⁴ Beschouw in dit verband ook de eerder aangehaalde Qur'ānverzen 5:87, 10:59 en 7:37 waaruit blijkt, dat het verbieden van iets dat Allāh niet uitdrukkelijk heeft verboden, gelijk staat aan het verzinnen van een leugen tegenover Allāh en dat iemand die zich hieraan schuldig maakt, zichzelf verlaagt tot 'zeer onrechtvaardig'.

Wij wensen hierbij te verduidelijken dat het geenszins onze intentie is vrouwen aan te sporen vóór in de moskee plaats te nemen! Wij hebben, als gevolg van de kritieken op de gewraakte foto in An Nûr (editie september 2000), met dit stuk slechts willen aantonen dat vrouwen die ervoor kiezen dit te doen, bijvoorbeeld vrouwelijke vertegenwoordigers van buitenlandse *djamâts* die bij ons te gast zijn, of vrouwen van onze vereniging die bij een buitenlandse *djamât* te gast zijn, niet tegen de Qur'ân en/of de Hadîs handelen, aangezien er nergens een uitdrukkelijk verbod hieromtrent te vinden is.

SLOTCONCLUSIE BETREFFENDE IMÂMAT

Als we het woord *imâm* hanteren in de betekenis van 'leider', zien we dat volgens de Heilige Qur'ân zowel mannen als vrouwen deze positie kunnen innemen.

Als we het woord beschouwen in de betekenis van 'voorganger in het gebed', zien we dat ook deze positie door zowel mannen als vrouwen kan worden ingenomen, met dien verstande dat het wenselijk is dat een vrouw zich op de plaats van de vrouwen bevindt als zij deze functie vervult. Verder zou op basis van de Hadîs kunnen worden beredeneerd dat het, in geval 'vreemden' de dienst bijwonen, wenselijk is dat een man de gebedsdienst leidt.

Betreffende de vraag of een vrouw zich vóór in de moskee mag bevinden, kan geantwoord worden dat er noch in de Qur'ân, noch in de Hadîs een specifiek verbod hieromtrent vermeld staat.

Als we de vraag beschouwen of een vrouw de *mih̄râb* wel of niet zou mogen betreden, kunnen we stellen dat het woord *mih̄râb* betekent 'heiligdom' en dat derhalve de gehele moskee als *mih̄râb* kan worden aangeduid; het betreden van de moskee is zeker niet verboden voor vrouwen. Verder heeft de Heilige Profeet Muḥammad (v.z.m.h.) gedurende zijn leven nimmer laten blijken, dat een bepaald gedeelte van de moskee niet toegankelijk zou zijn voor vrouwen.

In het algemeen kan gesteld worden dat het niet toegestaan is iets te verbieden wat Allāh Zelf niet heeft verboden, aangezien men anders een leugen verzint tegen Allāh en dientengevolge wordt bestempeld als zijnde de onrechtvaardigste der mensen (Heilige Qur'ân 5:87, 10:59 en 7:37).

**Zr. Samina Sahukhan, zeer prominent en wereldwijd gerespecteerd lid van de Aḥmadiyya Beweging, spreekt in een Russische moskee een *djamât* toe, staande vóór in de moskee.
(de foto is o.a. te zien op <http://www.muslim.org>)**

V. De meest significante onderzoeksresultaten

1. De voor menstruerende vrouwen geldende vrijstelling voor het vasten aangetoond uit de Qur'ân
2. Het verschil tussen 'onrein' en 'verontreinigd'
3. Geen verbod, tenzij uitdrukkelijk als zodanig gesteld
4. De regeling voor het erop nahouden van twee vrouwelijke getuigen in plaats van één mannelijke nader beschouwd
5. De vrouw als voorganger in het gebed

[1] De voor menstruerende vrouwen geldende vrijstelling voor het vasten aangetoond uit de Qur'ân

Zoals bekend, baseren vrijwel alle Islâmageleerden de vrijstelling, dan wel het verbod op het vasten tijdens de menstruatie op de Hadîs. Ons inziens is echter uit de Qur'ân aan te tonen, dat menstruerende vrouwen vrijgesteld ³⁵ zijn van het vasten. Zo zien wij in 2:184 staan, nadat het vasten in 2:183 werd voorgeschreven:

“... maar wie onder u ziek of op reis is, zal dan een gelijk aantal andere dagen vasten ...”

Gezien de betekenis van het woord 'azan' in 2:222 (het menstruatieverbod), hetgeen volgens verschillende bronnen bijvoorbeeld betekent 'pijn', 'lijden', 'letsel', 'verwonding', kan worden gesteld dat ook de menstruerende vrouwen vallen onder de vrijstelling van het hierboven genoemde vers 2:183, temeer daar Allâh in 2:185 stelt: *“Allâh wenst u gemak en Hij wenst u geen moeilijkheid.”*

[2] Het verschil tussen 'onrein' en 'verontreinigd'

Er is een verschil tussen 'onrein' en 'verontreinigd'. Het woord 'onrein' duidt over het algemeen een geestelijke toestand aan, terwijl het woord 'verontreinigd' een fysieke toestand aanduidt (zoals vieze handen). Zo zien we in het Kramers handwoordenboek Nederlands, 21^e druk van Elsevier, de volgende betekenissen staan:

- **onrein**: onzuiver, onzindelijk → **zindelijk**: [1] rein, proper; [2] ...; [3] fig.: geestelijk of zedelijk zuiver
- **verontreinigen**: vuil maken

Uit deze betekenissen uit het Kramers woordenboek kan dus geconcludeerd worden dat 'onrein' een toestand van geestelijke onzuiverheid aanduidt en 'verontreinigd' een toestand van fysieke vuilheid.

Merk op, dat de Islâm nimmer een gelovige als onrein bestempelt. Zo zien we in Qur'ân 9:28 staan: *“De afgodendienaars zijn slechts onrein”*. Ook zijn we een hadîs tegenkomen, volgens welke de Profeet (v.z.m.h.) zou hebben gezegd: *“De gelovige wordt niet onrein”*. Een menstruerende vrouw kan dus ten hoogste worden aangeduid als (gedeeltelijk) verontreinigd, maar niet als onrein!

Merk op dat de Islâm wel de toestand van rituele reinheid kent; dat is de toestand waarin men verkeert na de wudu of de ghusl te hebben verricht.

Samengevat: een gelovige is per definitie rein. Een gelovige na de wudu of ghusl te hebben verricht verkeert in de staat van rituele reinheid, noodzakelijk voor bijvoorbeeld de salât. De aanduiding 'ritueel onrein' kan nimmer op een gelovige betrekking hebben.

[3] Geen verbod, tenzij uitdrukkelijk als zodanig gesteld

Iets, wat niet uitdrukkelijk door Allâh verboden is, mag door niemand worden verboden. Dit basisbeginsel van de wet van halâl en harâm is onder andere gebaseerd op Qur'ân 5:87:

*“O gij, die gelooft! **Verbied uzelf de goede dingen, die Allâh u wettig heeft gemaakt, niet en overschrijd de grenzen niet; waarlijk, Allâh heeft degenen die de grenzen overschrijden niet lief.**”*

Zo lezen wij (met betrekking tot voedsel) in 10:59:

³⁵ De vraag kan terecht gesteld worden, of Qur'ân 2:184 zieken en reizigers verbiedt te vasten of hen ervan vrijstelt. De Hadîs is hieromtrent duidelijk als zij vermeldt, dat de Profeet (v.z.m.h.) en zijn metgezellen wel eens hebben gevast tijdens een reis (Bu. 30:33, 30:35 e.a.). Als het in het onderhavige vers (2:184) om een verbod zou gaan, zou dat betekenen dat de Profeet en zijn metgezellen een door Allâh gesteld verbod zouden hebben overtreden door tijdens een reis te vasten! Het is echter absurd te beweren, dat de Profeet ooit een Qur'ânvers heeft overtreden. Het is derhalve duidelijk, dat het vers 2:184 de zieken (waaronder, gezien de betekenissen van het woord 'azan', ook de menstruerende vrouwen vallen) en de reizigers vrijstelt van het vasten. Merk ook op dat het niet toegestaan is iets te verbieden wat Allâh Zelf niet uitdrukkelijk heeft verboden. Zie voor de argumenten hieromtrent punt [3] van dit hoofdstuk met als kop: *“Geen verbod, tenzij uitdrukkelijk als zodanig gesteld”*.

“Zeg: Zeg mij wat Allâh voor u nedergezonden heeft aan onderhoud, dan maakt u (een deel) daarvan onwettig en (een deel) wettig. Zeg: Heeft Allâh (het) u geboden of verzint u een leugen tegen Allâh?”

Uit dit vers blijkt dat het onwettig verklaren van iets, wat Allâh niet verboden heeft, gelijk staat aan het verzinnen van een leugen tegen Allâh. En het Qur'ânvers 7:37 duidt degene, die een leugen tegen Allâh verzint, aan als de onrechtvaardigste der mensen ³⁶!

[4] De regeling voor het erop nahouden van twee vrouwelijke getuigen in plaats van één mannelijke nader beschouwd

Betreffende 2:282: het gaat er hier niet om dat er twee vrouwen dienen te getuigen tegenover één man; het gaat erom dat er, in plaats van één man, twee vrouwelijke getuigen er op na dienen te worden gehouden.

Als het zover komt dat er daadwerkelijk getuigd wordt, weegt het woord van één vrouw even zwaar als dat van één man (zie verder voor voorbeelden hieromtrent).

De reden om er twee vrouwelijke getuigen op na te houden in plaats van één mannelijke is volgens Dr. Aziz dat, indien er getuigd dient te worden, het misschien problematisch zou kunnen zijn een vrouw naar die plek toe te brengen ³⁷.

Ons inziens kunnen er ook nog andere redenen zijn. Als we bijvoorbeeld de tijd van de Profeet in beschouwing nemen, waarin vrouwen nog niet al de rechten hadden die hen toekwamen, kunnen wij ons voorstellen dat, indien in een getuigenis een vrouw tegenover een man zou komen te staan, de man op basis van zijn geslacht eerder geloofd zou worden dan de vrouw. Dit zou dus een reden kunnen zijn om ervoor te zorgen, dat in een getuigenis één man niet tegenover slechts één vrouw zou komen te staan ³⁸.

Ook heden ten dage zijn er landen, waar aan vrouwen niet de rechten worden toegekend die hen toekomt; denk maar aan Afghanistan onder de Talibanheersers. Gezien de minderwaardige positie die vrouwen in zulke landen innemen, zou het voor hun geloofwaardigheid zeker verstandig zijn de wijsheid uit de Qur'ân, dat het beter is dat twee vrouwen getuigen in plaats van één man, in acht te nemen.

Ons inziens is de regeling, dat er inzake een getuigenis in de eerste plaats twee mannen vereist zijn en, als er geen twee mannen zijn, één man en twee vrouwen, slechts bedoeld ter bescherming van de vrouw. Deze regeling kent aan de vrouw geenszins een minderwaardige positie toe ten opzichte van de man.

[5] De vrouw als voorganger in het gebed

Uit de overlevering, waarin vermeld staat dat de slaaf Dhukwan voorging in het gebed terwijl 'Â'isha de meeste kennis over de Qur'ân had, en de overlevering dat Umm Waraqah van de Profeet (v.z.m.h.) de opdracht kreeg als *imâm* te fungeren voor haar huisgenoten, zouden we kunnen concluderen dat in het geval van huisgenoten (mensen met wie geen huwelijk kan worden aangegaan) er geen bezwaar bestaat dat een vrouw als *imâm* fungeert, maar dat in geval er vreemden bij zijn betrokken (iemand die niet bij het huisgezin hoort), het aan te bevelen is dat een man die rol op zich neemt.

Merk op dat deze conclusie op basis van de Hadis wordt getrokken. De Qur'ân rept met geen woord over enig verbod voor de vrouw om het gebed te leiden.

Tenslotte: in geen geval kunnen wij op grond van de overlevering, waarin verhaald wordt dat de slaaf Dhukwan voorging in het gebed en dat 'Â'isha hem volgde, stellen dat het vrouwen verboden is voor te gaan in het gebed; beschouw hiertoe ook de Qur'ânverzen 5:87, 10:59 en 7:37(zie eerder onder [3]).

³⁶ Qur'ân 7:37 vermeldt: “En wie is onrechtvaardiger dan hij, die een leugen tegen Allâh verzint of Zijn mededelingen loochent?”

³⁷ Bijv. omdat het aanbevolen is dat een vrouw, die op reis gaat, een *mahram* bij zich moet hebben; iemand met wie zij niet zou kunnen trouwen, zoals haar vader of zoon. Als zo iemand ontbreekt, kan het inderdaad problematisch zijn een vrouwelijke getuige te brengen naar de plaats, waar getuigd moet worden, vooral als daarvoor een verre reis moet worden afgelegd.

³⁸ Zie voetnoot 31 voor andere argumenten hieromtrent.

VI . Slotwoord

Niet eerder dan op de Algemene Ledenvergadering van de Surinaamse Islamitische Vereniging d.d. 22 oktober 2000 werd het de An Nûr redactie duidelijk dat er zaken in de septembereditie van het blad waren opgenomen, waaraan vele lezers aanstoot hadden genomen; zaken die bij nader inzien bleken op misverstanden te berusten. Als gevolg hiervan richtte de redactie zich tot de S.I.V.-voorzitter in een brief, waarin hem werd verzocht om een studieavond te organiseren, teneinde de kwestie te bespreken en zodoende te trachten de gerezen misverstanden uit de wereld te helpen.

Op dit verzoek werd door het S.I.V.-hoofdbestuur gereageerd met een brief aan de redactieleden, waarin hen werd meegedeeld dat de redactie met onmiddellijke ingang werd ontbonden en dat, totdat het hoofdbestuur de zaak grondig heeft geëvalueerd, het blad niet meer onder deze redactie zal verschijnen.

Aangezien een oplossing uitbleef en de zaak steeds meer een eigen leven ging leiden, nam redactielid S. Ahmadali-Doekhie tijdens de Ramadân van dat jaar telefonisch contact op met S.I.V.-voorzitter R. Pierkhan, die haar toezegde dat er na de Ramadân zeker een gesprek zou worden georganiseerd, waarbij de redactie in de gelegenheid zou worden gesteld haar standpunten uiteen te zetten. Dit gesprek is echter nooit gekomen.

De resultaten van de eerder genoemde evaluatie vanwege het hoofdbestuur werden op de Algemene Ledenvergadering van de S.I.V. van 22 april 2001 duidelijk. De secretaris van de vereniging citeerde uit zijn verslag over het jaar 2000 het volgende:

“Een bijzondere groep van de jongeren, vertegenwoordigd in de Tablîghcommissie ³⁹ en ook in de redactiecommissie van An Nûr, heeft ook van zich laten horen. Evenwel was dit in een minder prettige omstandigheid. In één van de edities van An Nûr waren er zaken opgenomen, welke niet passen binnen de gedachtegang van onze vereniging [...]. Uit hoofde van de verantwoordelijkheid, welke het totale hoofdbestuur draagt naar de vereniging toe, heeft zij ertoe besloten om enkele strikt noodzakelijke maatregelen door te voeren, teneinde deze kwestie, welke vele reacties van zowel binnen- als buitenlandse verenigingen had uitgelokt, in rustiger vaarwater te doen komen.”

Het zij opgemerkt, dat de evaluatie niet als resultaat heeft gehad dat de redactie zaken in de betreffende editie van An Nûr heeft opgenomen, die tegen de Heilige Qur’ân, de Hadîs en/of leerstellingen van de Ahmadiyya Beweging indruisen ⁴⁰.

Het feit dat in de betreffende editie van An Nûr, volgens de evaluatie van het hoofdbestuur, geen zaken waren opgenomen die tegen regelingen uit de Heilige Qur’ân en de Hadîs indruisen, maar die slechts de gedachtegang binnen de vereniging schaadden, was ongetwijfeld de reden dat de voorzitter van de S.I.V. aan hoofdredacteur R. Ahmadali in mei 2001 toestemming gaf een nieuwe redactie samen te stellen en wederom van start te gaan met de uitgave van An Nûr. Wel werd hierbij aan de hoofdredacteur medegedeeld, dat in het vervolg bij het samenstellen van artikelen tevens rekening dient te worden gehouden met binnen de S.I.V. gangbare meningen en tradities.

Om de zaak in de toekomst in goede banen te leiden besloot de hoofdredacteur, alvorens officieel van start te gaan met de wederuitgifte van An Nûr, enkele voorbereidende werkzaamheden te verrichten, zoals het samenstellen van een Redactiestatuut waarin de taken, bevoegdheden en werkwijze van de redactie zijn opgenomen.

Wij spreken de hoop uit dat op korte termijn overgegaan kan worden tot de daadwerkelijke wederuitgifte van An Nûr, het S.I.V.-kwartaalblad, welke tijdens haar verschijningsperiode zeker in een behoefte heeft voorzien, zowel binnen als buiten de Surinaamse Islamitische Vereniging.

Paramaribo, 25 augustus 2001

³⁹ Hierbij moet vermeld worden dat de An Nûr redactie nimmer deel heeft uitgemaakt van de Tablîghcommissie.

⁴⁰ Het is in dit verband interessant nogmaals artikel 5, lid 8 uit de Statuten van de S.I.V. aan te halen:

(art. 5) "Een ieder die als lid toetreedt tot deze vereniging is verplicht de navolgende grondbeginselen te aanvaarden en na te leven: (lid 8) Gelijkheid van de vrouwelijke met de mannelijke leden **voorzover dit in overeenstemming is met de voorschriften van de Heilige Qur'ân en de Hadîs.**"

Het hierboven aangehaalde geeft duidelijk aan, dat inzake gelijkheidsvoorschriften tussen mannen en vrouwen binnen de S.I.V. slechts de Qur’ân en de Hadîs in beschouwing dienen te worden genomen, en zeker niet ‘meningen’ en ‘tradities’.

VII. Een stukje geschiedenis ...

Het gedrag van het groepje S.I.V-ers, dat commentaar leverde op het menstruatie-artikel in An Nûr van september 2000, is niet vreemd.

Een dergelijk gedrag werd ook vertoond toen in het Surinaams Islamitisch Maandblad 'Al Haq' per abuis een foutje werd gepubliceerd aangaande het Djanaza-gebed. Ook in dat geval werd de redactie niet op de hoogte gesteld van de fout, maar leverden de critici in plaats daarvan vernietigend commentaar op het gebeurde. Wij citeren uit de betreffende editie van Al Haq (editie april 1973):

"De redactie vindt het alleen maar jammer dat de lezers - Islâm-deskundigen die de fout constateerden niet de moeite hebben genomen om de redactie of de auteur er op te attenderen, doch zich vernietigend begonnen uit te laten ten aanzien van al het arbeid dat de redactie tot dusverre t.b.v. Al Haq en de gemeenschap heeft verricht.

De redactie is niet onfeilbaar, evenmin de auteur en de drukker. Hoewel er de grootste zorgvuldigheid wordt betracht, kan niet voorkomen worden dat er bepaalde manco's in de artikelen worden geconstateerd.

Indien de lezers, doch vooral de Islâm-deskundigen onder hen, verzuimen de geconstateerde manco's en/of hun afwijkende visie's aan de redactie voor eventuele rectificatie kenbaar te maken, dan worden zij geacht voor het e.e.a. mede verantwoordelijkheid te dragen.

Juist vanwege deze repressieve controle op de juistheid van hetgeen in Al Haq verschijnt, doet de redactie de "Djamiat ul Ulama" van de S.I.V. iedere maand een exemplaar van Al Haq toekomen."

Tot zover het citaat.

Exact hetzelfde gedrag als hierboven aangehaald, werd vertoond door de critici naar aanleiding van de menstruatiekwestie. Niemand, maar dan ook niemand van de S.I.V. nam de moeite om de redactie om opheldering te vragen aangaande het gepubliceerde. Dit is zeer teleurstellend, temeer daar het menstruatie-artikel werd gepubliceerd in de rubriek "Hoe denkt ú erover?". Aan het eind van het artikel werd de lezer opgeroepen zijn / haar mening kenbaar te maken naar de redactie toe. Maar, zoals reeds vermeld, reageerde geen enkele S.I.V.-er op deze oproep, maar leverde men onderling afbrekende kritiek op de redactie, die nota bene bij iedere editie van An Nûr werd geadviseerd door een vertegenwoordiger van het S.I.V.-hoofdbestuur. Mede door dit gedrag van de critici binnen de S.I.V. is de publicatie van An Nûr door het S.I.V.-hoofdbestuur stopgezet. Deze critici dragen derhalve mede de verantwoordelijkheid voor het feit, dat nu al bijkans een jaar An Nûr niet meer verschijnt.

Wij spreken de hoop uit dat de S.I.V.-ers, in het bijzonder de critici onder hen, in de toekomst op een opbouwende manier kritiek, dan wel commentaar zullen leveren op het *tabligh*werk binnen de S.I.V., en dat zij zich niet meer schuldig zullen maken aan het "de beste stuurlied staan aan wal"-principe.

*"Roep tot de weg van uw Heer op met wijsheid en uitnemende vermaning
en discussieer met hen op die wijze, welke het schoonst is.
Voorzeker uw Heer kent zeer goed wie van Zijn weg is afgedwaald
en Hij kent zeer goed de rechtgeleiden."*

(Qur'ân 16:125)

BIJLAGEN

-HOE DENKT Ú EROVER?-

In deze rubriek zal steeds een onderwerp worden behandeld waarover verschillende meningen bestaan. Lezers hebben de gelegenheid schriftelijk en geargumenteed hierop te reageren. Een evaluatie van de reacties zal in de volgende editie van An Nûr worden opgenomen. Uw argumentatie dient in de eerste plaats gebaseerd te zijn op de Heilige Qur'ân. Voorzover u andere literatuur als bewijsmateriaal aanhaalt, dient een kopie van de betreffende bewijzen (of een duidelijke bronvermelding) te worden ingeleverd.

De menstruatie

Dit is inderdaad een onderwerp waarover heel wat onduidelijkheden bestaan, vooral op het gebied van het bidden en het vasten.

Als we zuiver de Qur'ân volgen, staat nergens vermeld dat menstruerende vrouwen niet mogen bidden of vasten. Voor vasten bijv. zou dan de regeling voor zieken gelden, dat het vasten toegestaan is zolang het geen ongemak wordt. Ook het gebed zou dan toegestaan zijn, zolang de vrouw zich niet al te ziek voelt.

Als we nu de Hadîs raadplegen betreffende de menstruatie, zien we het volgende:

1. menstruerende vrouwen zijn vrijgesteld van het gebed (geen verbod dus);
2. menstruerende vrouwen zijn vrijgesteld van het vasten (alweer geen verbod);
3. menstruerende vrouwen verrichtten ten tijde van de Profeet (vzmh) geen *tawwâf* (omgangen om de Ka'aba); de overige ceremoniën tijdens de Haddj werden wel verricht.

Er zijn slechts twee verboden tijdens de menstruatie die echter niet voor de vrouw, maar voor haar echtgenoot gelden:

1. geslachtsgemeenschap (Qur'ân 2:222);
2. zich laten scheiden van de vrouw (Hadîs).

De man mag zich dus alleen van zijn vrouw laten scheiden, wanneer zij vrij is van de menstruatie.

Verder is het absurd menstruerende vrouwen als 'volledig onrein' te bestempelen. Er is een hadîs waarin vermeld staat, dat de Profeet (vzmh) de Qur'ân reciteerde terwijl hij in nauwe aanraking met zijn vrouw zat. Een andere hadîs toont, dat de Profeet zijn menstruerende vrouw vroeg hem een mat te overhandigen die in de moskee was, waarbij hij zei dat de ongesteldheid zich niet in haar handen bevond (een eventuele onreinheid is dus slechts plaatselijk; vandaar het verbod op geslachtsgemeenschap). Een andere hadîs toont, dat een menstruerende vrouw zelfs de Qur'ân ter hand kan nemen. Verder staat vermeld, dat ook menstruerende vrouwen tijdens de 'Îd-diensten werd bevolen naar de moskee te komen (om de *gutbah* te kunnen horen), ook al namen ze niet deel aan de gebeden. Ook de *Djumu'ah-gutbah* zouden ze dus mogen beluisteren.

Conclusie: Aan de menstruerende vrouw is geen enkel van de menstruatie afhankelijk verbod opgelegd. Slechts de man dient zich van twee zaken te weerhouden tijdens de ongesteldheid van zijn vrouw.

Menstruerende vrouwen zijn nergens in Qur'ân of Hadîs als volledig onrein bestempeld. Het is derhalve onzin om zulke vrouwen te weerhouden van het ter hand nemen van de Qur'ân, van het betreden van de moskee, van het deelnemen aan de ghusl voor overleden vrouwen, van het maken van de zgn. *siernie*, enz.-

Eventuele reacties naar fax: 476720 of Email: annur_islam@yahoo.com

Bijlage 2
Taharat: reinheid

Uit onderstaande verzen blijkt dat met het woord *taharat* (of afleidingen daarvan) voornamelijk geestelijke reinheid wordt aangeduid, hoewel het in bepaalde verzen (zoals 2:222) ook wel een letterlijke betekenis zou kunnen hebben. Merk ook op dat het woord *mutahhar-un* (56:79) in de causatieve (of tweede) vorm staat, d.w.z. personen die door iemand zijn gereinigd. Het woord *tatahharna* (2:222, het 'menstruatievers') is in de reflexieve (of vijfde) vorm, d.w.z. personen die zichzelf reinigen, ofwel schoonmaken.

1. Zij zullen daarin (d.i. de Tuinen) reine gezellen (*azwâjum-muttaharat-ûn*) hebben. (2:25)
En reine gezellen (*azwâjum-muttaharat-ûn*). (3:14)
Zij zullen daarin reine gezellen (*azwâjum-muttaharat-ûn*) hebben. (4:57)
2. En toen Wij Abraham en Ismaël geboden: reinig (*tahhirâ*) Mijn Huis (d.i. de Ka'ba). (2:124)
En toen Wij Abraham de plaats van het Huis aanwezen: plaats geen gelijken naast Mij en reinig (*tahhir*) Mijn Huis. (22:26)
3. En nader hen niet totdat zij rein zijn geworden (*yathurna*). En wanneer zij zich gereinigd hebben (*tatahharna*), ga dan tot hen in zoals Allâh u heeft bevolen. Waarlijk Allâh heeft degenen die zich (tot Hem) wenden lief en Hij heeft degenen die zich reinigen (*mutatahhir-în*) lief. (2:222)
4. Dit is nuttiger en reiner (*athar*) voor u (d.i. gescheiden vrouwen niet beletten andere mannen te huwen). (2:232)
5. En toen de engelen zeiden: O Maria, Waarlijk Allâh heeft u gekozen en u gelouterd (*tahhara-ki*). (3:41)
6. Toen Allâh zei: O Jezus, Ik zal u doen sterven en u in Mijn Tegenwoordigheid verheffen en u zuiveren (*Mutahhiru-ka*) van degenen die niet geloven. (3:54)
7. Allâh wenst u geen moeilijkheid op te leggen, maar Hij wenst u te reinigen (*li-yutahhira-kum*). (5:6)
8. Dit zijn degenen voor wie Allâh niet wenst dat Hij hun harten reinigt (*yutahhira*). (5:51)
9. Waarlijk, zij (d.i. Lot en zijn volgelingen) zijn mensen die (zich) zoeken te reinigen (*yatahharûn*). (7:82)
O mijn volk, dit zijn mijn dochters. Zij zijn reiner (*atharu*) voor u. (11:78)
Waarlijk, zij zijn mensen die zich rein wenssen te houden (*yatahharûn*) (27:56) [als in 7:82]
10. En water uit de wolken op u nederzond, opdat Hij u daarmee zou reinigen (*li-yutahhira-kum*). (8:11)
11. Neem een aalmoes uit hun bezittingen. U zult hen daarmee zuiveren (*tutahhir-hum*) en reinigen. (9:103)
12. Daarin (de moskee) zijn mensen die wensen dat zij gereinigd worden (*yatahharû*). En Allâh heeft degenen die zich reinigen (*mutatahhir-în*) lief. (9:108)
13. En Wij zenden zuiver (*tahûr*) water van de wolken neder. (25:48)
14. Allâh wenst slechts de onreinheid van u weg te nemen, o leden van het huisgezin, en u (met een grondige reiniging) te reinigen (*yutahhira-kum tathîr*). (33:33)
En wanneer u haar iets goeds vraagt, vraag (het) haar vanachter een gordijn. Dit is reiner (*atharu*) voor uw harten en (voor) haar harten. (33:53)
15. Niemand zal het (de Qur'ân) aanraken behalve de gereinigden (*mutahhar-ûn*). (56:79)
In geëerde boeken. Verheven, gereinigd (*mutahharah*). (80:13-14)
Een Boodschapper van Allâh, reine (*mutahharah*) bladzijden reciterende. (98:2)
16. O gelovigen, wanneer u de Boodschapper raadpleegt, bied dan voor uw raadpleging iets uit uw barmhartigheid aan. Dit is beter voor u en reiner (*athar*). (58:12)
17. En reinig (*fa-tahhir*) uw klederen. (74:4)
18. En hun Heer zal hen een reine (*tahûr*) drank te drinken geven. (76:21)

Bijlage 3

**Reactie van broeder Ahmad Amjad Ali op het menstruatie-artikel uit An Nûr,
editie september 2000, en het antwoord van de ex-redactie daarop**

Op het menstruatie-artikel in An Nûr, editie september 2000, kregen wij welgeteld één gefundeerde reactie binnen. Wij reageerden daarop als volgt.

Zeer geachte broeder Ahmad,

Assalâmoe 'alaikum w.r.w.b.

Hartelijk dank voor uw reactie op ons menstruatie-artikel in de betreffende An Nûr.

Wij hebben reeds vele tientallen reacties gekregen, maar u bent de eerste die heeft getracht gefundeerd te reageren, en ook nog op een beschaafde manier (in tegenstelling tot vele andere reacties), zoals het Muslimbroeders onderling betaamt volgens Qur'ân 16:125:

“Roep tot de weg van uw Heer op met wijsheid en uitnemende vermaning en redetwist met hen op die wijze, welke het schoonst is. Voorzeker uw Heer kent zeer goed wie van Zijn weg is afgedwaald en Hij kent zeer goed de rechtgeleiden.”

Wij zullen daarom uw reactie beantwoorden, uiteraard eveneens op gepaste wijze. Hiertoe zullen wij uw tekst gebruiken en onze reacties in cursief daarin verwerken.

Om te beginnen dient te worden vastgesteld, dat u en wij tot verschillende Islamitische organisaties behoren en derhalve naar alle waarschijnlijkheid niet dezelfde invalshoeken hebben. Wij zullen daarom niet trachten u te overtuigen van onze argumenten; wij zullen slechts aantonen dat onze argumenten volledig op Qur'ân en Hadîs gebaseerd zijn, zoals ook u tracht uw argumenten op Islamitische bronnen te baseren.

Aan: de Redactie van An Nûr

Van: de heer Ahmad Amjad Ali

Datum: 2 december 2000

Betreft: reactie op artikel over menstruatie

Editie september 2000, no. 4, pag. 6

biesmiellaah

A. Citaat:

"Dit is inderdaad een onderwerp waarover heel wat onduidelijkheden bestaan, vooral op het gebied van het bidden en het vasten."

Commentaar br. Ahmad:

Omtrent het bidden en het vasten tijdens de menstruatie is de Shari'a heel erg duidelijk nl. dat het haraam is. Dus er is en bestaat gewoon geen ruimte voor de Moesliems om te fantaseren en te verzinnen.

Commentaar An Nûr redactie:

Als u stelt dat bidden en vasten tijdens de menstruatie haraam is, verzoeken wij u relevante Qur'ânverzen of hadîs te overleggen waarin dat expliciet als zodanig is vermeld.

Overigens betreft de door ons bedoelde onduidelijkheden niet of de vrouwen wel of niet mogen bidden of vasten, maar of het voor hen een verbod is wegens onreinheid of een vrijstelling wegens ongemak. De gangbare opvatting binnen de Muslimgemeenschap schijnt te zijn dat een menstruerende vrouw onrein is, terwijl wij slechts hebben willen aantonen dat deze vrouwen niet onrein zijn, maar dat er voor hen een vrijstelling v.w.b. gebed en vasten geldt wegens het ongemak, dat de menstruatie met zich meebrengt.

Wij hebben dit willen verduidelijken omdat de menstruerende vrouwen, doordat zij voor onrein worden aangezien, behalve het bidden en het vasten heel wat andere zaken verboden worden; geheel onterecht dus.

Merk op, dat de Qur'ân het woord 'azan' gebruikt in 2:222 (het "menstruatievers"), hetgeen NIET betekent: onreinheid.

Wij zochten het woord 'azan' op in verschillende woordenboeken en vonden het volgende:

- Hans Wehr: damage, harm, pain, suffering, injury, trouble, annoyance, grievance, wrong, offense, insult.
- Amiens: kwaad, schade, letsel, nadeel, onrecht, afbreuk, (ver) wond (ing), beschadiging, kwetsuur, laesie, last, hinder, kwelling, pesterij.
- A Concordance of the Qur'ân (pag. 112): ailment, hurt, injury, molestation.

Ook gingen wij na hoe de Qur'ân zélf het woord 'azan' gebruikt. Wij vonden o.a. het volgende:

- "Maar wie ziek is of een kwaal aan het hoofd, treft een lossing door te vasten of een aalmoes of een offer." (2:196)

- “Zij die hun bezittingen op Allâh’s weg uitgeven; vervolgens wat zij hebben uitgegeven niet doen volgen door een verwijtende herinnering (daaraan) of **krenking**”. (2:262)
- “Vriendelijke taal en vergiffenis is beter dan liefdadigheid gevolgd door **schade**”. (2:263)
- “Maak uw liefdadigheid niet ongedaan door een verwijtende herinnering (daaraan) en **krenking**”. (2:264)
- “Zij zullen u (geenszins) kwaad doen, behalve met een **licht kwaad**”. (3:110)
- “En u zult zeker veel **ergerlijk gepraat** (kanttekening: beschimping) horen van hen die het Boek waren gegeven vóór u.” (3:185).

WIJ CONCLUDEREN DAT ER VOLSTREKT GEEN TERMEN AANWEZIG ZIJN OM HET WOORD ‘AZAN’ IN 2:222 TE VERTALEN ALS ‘ONREIN’.

Zie ook Bugârî 5:23:

“De Profeet ontmoette Abu Hurairah op een zekere weg van Madînah, terwijl Abu Hurairah in staat van djunub (de staat na de geslachtsgemeenschap) verkeerde. Aangezien hij zichzelf als onrein beschouwde, verliet hij de Profeet om een bad te nemen. Toen hij terugkwam, vroeg de Profeet hem: ‘waar was je, o Abu Hurairah?’ Hij antwoordde: ‘Ik was in staat van djunub en vond het niet gepast om in staat van onreinheid bij u te zitten.’ Daarop zei de Profeet: ‘Geprezen zij Allâh, **de gelovige wordt niet onrein.**’”

Alvorens verder te gaan, zullen wij wat achtergrondinformatie verschaffen betreffende de herkomst van de stelling dat menstruerende vrouwen onrein zijn. Deze stelling komt voornamelijk uit het Hinduïsme en het Jodendom. Zie bijv. Leviticus 15:19-24, waarin staat:

“Maar als een vrouw vloeiende zijn zal, zijnde naar vloed van bloed in haar vlees, zo zal zij zeven dagen in haar afzondering zijn; en al wie haar aanroert, zal onrein zijn tot aan de avond. En al hetgeen, waarop zij in haar afzondering zal gelegen hebben, zal onrein zijn; alsook alles, waarop zij zal gelegen hebben, zal onrein zijn. En al wie haar bed aanroert, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond. Zelfs indien het op het bed geweest zal zijn, of op het gereedschap, waarop zij zat, toen hij dat aanroerde, hij zal onrein zijn tot aan de avond. Evenzo als iemand voorzeker bij haar gelegen heeft, zodat haar afzondering op hem is, zo zal hij zeven dagen onrein zijn; daartoe elk bed, waarop hij gelegen heeft, zal onrein zijn.”

Wij vinden het ontzettend jammer dat vele Muslims deze stelling, zij het misschien in enigszins verzachtende vorm, hebben overgenomen!

B. Citaat:

"Als we zuiver de Qur'ân volgen,...."

Commentaar br. Ahmad:

Er zijn nog drie andere bronnen van het Islamitisch Recht ('Ielm al-Fieqh) waarmee rekening gehouden moet worden, te weten (in volgorde): Hadies; Iedjma en Qiejaas.

Commentaar An Nûr redactie:

Wij zijn ervan op de hoogte dat er meerdere bronnen van Islamitisch recht zijn. Ook de volgorde is ons bekend.

Toen de Heilige Profeet Muhammad (vznh) zijn metgezel Mu'adh ibn Jabal als rechter in Yemen aanstelde en hem vroeg op basis waarvan hij recht zou spreken, antwoordde Mu'adh: “Volgens het Boek van Allâh”. Toen de Profeet (vznh) hem daarop vroeg wat hij zou doen indien hij in de Qur'ân geen antwoord zou vinden, antwoordden Mu'adh: “Volgens de sunna van de Profeet”. Toen de Profeet hem daarop vroeg wat hij zou doen indien hij daarin ook geen antwoord zou vinden, antwoordde de metgezel: “Dan zal ik mijn eigen verstand moeten gebruiken”.

De verschillende bronnen staan derhalve niet op één lijn. Wij hebben daarom in het betreffend artikel, overeenkomstig deze overlevering, eerst de Qur'ân behandeld en in de volgende alinea de Hadîs, waaruit de bron van de vrijstelling is aangetoond. **Wij betreuren het dat u dat deel van het artikel over het hoofd heeft gezien.**

C. Citaat:

"Voor vasten bijv. zou dan de regeling voor zieken gelden, ...Ook het gebed zou dan toegestaan zijn, ..."

Commentaar br. Ahmad:

Er wordt hier getracht om rechtsvoorschriften af te leiden middels Qiejaas (analogie), wat absurd is (zie A).

Commentaar An Nûr redactie:

Wij hebben, geheel volgens de sunnah van de Profeet Muhammad (vznh), de Qur'ân als eerste bron aangeroerd, om ons vervolgens in de volgende alinea te wenden tot de Hadîs, waaruit de vrijstelling is aangetoond. Of is dat volgens uw opinie haraam? Nogmaals betreuren wij het, dat u het deel betreffende de Hadîs in ons artikel over het hoofd heeft gezien.

Behalve dat, heeft de Redactie de bevoegdheid om Qiejaas (of Iedjtiehaad) te doen?

De redactie bestaat niet uit Islamitische geleerden en heeft derhalve volstrekt niet het recht om qiyâs of idjtihâd te doen. Nochtans heeft ieder Muslim de plicht zijn of haar verstand te gebruiken, gezien het gestelde op verschillende plaatsen in de Qur'ân: "Denkt gij dan niet na?" "Hebt gij dan geen verstand?"

Echter heeft de redactie in het betreffend artikel geen redenering (qiyâs of idjtihâd) toegepast, maar slechts aangehaald wat de Qur'ân en de Hadîs betreffende het onderwerp vermelden en dat samengevat in een conclusie. Zie het slot van het betreffende artikel.

Noot: het niet mogen vasten en Namaaz verrichten tijdens de menstruatie, heeft helemaal niets te maken met de fysieke kracht van de vrouw.

Commentaar An Nûr redactie:

Uit de betekenissen van het woord 'azan' (zie eerder) blijkt dat het voor de vrouw, wegens haar fysieke toestand tijdens de menstruatie, inderdaad moeilijk zou kunnen zijn de verschillende bewegingen tijdens de namaaz uit te voeren, dan wel om te vasten. De praktijk leert dat dit inderdaad zo is.

Verder in uw reactie blijkt trouwens, dat u zichzelf in deze tegenspreekt.

D. Citaat:

"menstruerende vrouwen zijn vrijgesteld van het gebed (geen verbod dus);"

Commentaar br. Ahmad:

a. Wat is het Arabische woord voor "vrijgesteld zijn" in de door de Redactie geraadpleegde Hadies?

Commentaar An Nûr redactie:

Om te beginnen met het letterlijke gebruik van het woord 'vrijstelling', zoals door u hierboven gesteld:

Zoals u weet, zijn zieken en reizigers volgens Qur'ân 2:184 vrijgesteld van het vasten. **Echter is nergens in het betreffende vers letterlijk het woord 'vrijgesteld' te vinden!!!** (hierover later meer).

En om nu uw vraag gericht te beantwoorden: zoals reeds eerder vermeld, behoren u en wij tot verschillende Islamitische organisaties met verschillende invalshoeken. Ik zal u uit gezaghebbende literatuur, die in de organisatie waartoe wij behoren gangbaar is, de vrijstelling aantonen.

1. Zie "De religie van de Islâm", geschreven door maulâna Muḥammad 'Alî, pag. 285-286: "Men houde in de eerste plaats in het oog, dat de menstruele toestand of de bevalling in de Islâm niet als een onreine toestand wordt beschouwd, zoals bij vele andere godsdiensten."
2. Verder pag. 286 van hetzelfde boek (merk op dat de schrijver erbij vermeldt dat de vrijstelling op de Hadîs, en derhalve niet op de Qur'ân, berust): "Volgens de Hadîs wordt een vrouw van het verrichten van haar gebeden of het vasten vrijgesteld, zolang de menstruatie duurt."
3. Zie verder pag. 61 van "A manual of Hadîth", waarin maulâna Muḥammad 'Alî in voetnoot 25 schrijft: "During the period of menses and puerperium a woman is exempted (volgens het Prisma Eng-Ned. woordenboek: vrijgesteld) from prayer".

b. Vrijstelling in kwestie houdt geen verbod in. Volgens welke van de vier Imaams?

Commentaar An Nûr redactie:

Gezien de manier waarop de Qur'ân en Hadîs het onderwerp behandelen, blijkt dat het om een vrijstelling en niet om een verbod gaat, vooral waar Allâh in 5:87 duidelijk stelt, dat niemand het recht heeft iets te verbieden wat Hijzelf niet heeft verboden:

"O gij, die gelooft! Verbied uzelf de goede dingen, die Allâh u wettig heeft gemaakt, niet en overschrijd de grenzen niet; waarlijk, Allâh heeft degenen die de grenzen overschrijden niet lief."

Voor deze conclusie hebben wij geen van de vier imaams nodig.

Let wel: dit is onze mening en u hoeft het daarmee uiteraard niet eens te zijn.

(Trouwens: uit welk Qur'ânvers of hadîs concludeert u, dat de mening van de vier imaams bindend is voor alle tijden?)

E. Citaat:

"Verder staat vermeld, dat ook menstruerende vrouwen tijdens de 'Id-diensten werd bevolen naar de moskee te komen (om de gutbah te kunnen horen), ook al namen ze niet deel aan de gebeden."

Commentaar br. Ahmad:

a. In de tijd van de Profeet (s.a.w.) werden de 'Ied-gebeden niet in de moskee, maar in de 'Ied-gha (open terrein) gehouden (is soennat moe-akkadah).

Commentaar An Nûr redactie:

Er is een hadîs in Bugârî, verhaald door Abu Zâr, volgens welke de Profeet zou hebben gezegd:

“Wanneer ook de tijd voor het gebed voor u aanbreekt, verricht het gebed, aangezien de hele aarde voor u een gebedsplaats is.”

Wij zijn nergens in Qur'ân of Hadîs tegengekomen, dat de moskee een extra heilige plek is op aarde en derhalve voor bepaalde categorieën van mensen niet toegankelijk. Een moskee hoeft daarom ook niet ingewijd te worden, alvorens als zodanig in gebruik te worden genomen.

Als u derhalve van mening bent dat het menstruerende vrouwen verboden is de moskee te betreden, zult u die vrouwen van de aarde moeten verwijderen, aangezien de hele aarde een gebedsplaats is!

Voorts: u bent waarschijnlijk op de hoogte dat het verbieden van iemand de moskee te bezoeken een zeer kwalijke zaak is. Zie hiertoe Qur'ân 2:114:

“En wie is onrechtvaardiger dan hij, die (de mensen) verhindert de moskeeën van Allâh (in te gaan) opdat daarin Zijn naam gedacht zal worden ...?”

Ook Qur'ân 9:17 is duidelijk omtrent het verbieden van het bezoeken van moskeeën:

“De afgodendienaars hebben geen recht om Allâh's moskeeën te bezoeken ...”.

Onze menstruerende vrouwen zijn toch geen afgodendienaars???

Tot slot van dit onderdeel: als u na bovengenoemde argumenten nog steeds van oordeel bent dat menstruerende vrouwen ritueel onrein zijn, zou u hen juist moeten aanbevelen de moskeeën te bezoeken, aangezien in een moskee mensen binnengaan die gereinigd wensen te worden (Qur'ân 9:108).

Voor alle duidelijkheid: de stelling dat menstruerende vrouwen de moskee niet mogen bezoeken en heilige zaken (zoals de Qur'ân) niet mogen aanraken, komt uit vroegere culturen / religieën. Zie hiertoe bijv. het Oude Testament, Lev. 12:4: “niets heiligs zal zij aanroeren, en tot het heiligdom zal zij niet komen, totdat de dagen van haar reiniging vervuld zijn”.

b. De menstruerende vrouwen namen niet deel aan de gebeden (Namaaz). Waarom???. Deden ze dat uit hunzelf of werden ze daartoe belet c.q. verboden???

Commentaar An Nûr redactie:

De vrouwen werd voor hun eigen gemak gezegd zich te onthouden van het verrichten van het gebed. De redenen voor deze visie zijn:

- 1. dat de Qur'ân in 2:222 de menstruatie een letsel (ongemak) noemt;*
- 2. dat Allâh ons in de Qur'ân heeft gewaarschuwd voor het verbieden van zaken, die Hijzelf niet verboden heeft verklaard. Nogmaals 5:87:*

“O gij, die gelooft! Verbied uzelf de goede dingen, die Allâh u wettig heeft gemaakt, niet en overschrijd de grenzen niet; waarlijk, Allâh heeft degenen die de grenzen overschrijden niet lief.”

F. Citaat:

“Een andere hadîs toont, dat een menstruerende vrouw zelfs de Qur'ân ter hand kan nemen.”

Commentaar br. Ahmad:

a. Hier aan moet toegevoegd worden: wanneer het in een kleed is gewikkeld.

Commentaar An Nûr redactie:

Wij zien gaarne Qur'ânverzen of ahadîs tegemoet, waaruit blijkt dat de Qur'ân in een dergelijk geval in een kleed dient te zijn gewikkeld.

b. Gaarne de vertaling van genoemde Hadies.

De kop van hfdst. 5 uit Bugârî vermeldt (vertaald uit het Engels):

“Het reciteren van de Qur'ân, liggend in de schoot van de echtgenote. Abu Wail zond zijn menstruerende dienstmaagd naar Abi Razîn om de Qur'ân op te halen en ze hield het vast aan het handvat (van de kist).”

Nergens blijkt uit, dat de Profeet een menstruerende vrouw heeft verboden een Qur'ân aan te raken. Het feit dat de dienstmaagd het handvat van de kist vasthield, betekent niet dat ze de Qur'ân zelf niet mocht aanraken. Trouwens, waar zou ze de kist anders moeten vasthouden? Als u een attachékoffer vasthoudt, betekent dat toch ook niet dat u de inhoud niet mag aanraken? (Merk op, dat in de tijd van de Profeet (vzmh) de Qur'ân niet in gebonden vorm bestond en dus in een kist of tas bewaard werd).

Als Allâh en de Profeet het belangrijk genoeg hadden gevonden om het aanraken van de Qur'ân tijdens de menstruatie te verbieden hadden zij dat wel uitdrukkelijk vermeld, zoals ook het zich weerhouden van de geslachtsgemeenschap uitdrukkelijk vermeld is in 2:222.

G. Citaat:

"Het is derhalve onzin om zulke vrouwen te weerhouden van het ter hand nemen van de Qur'ân, van het betreden van de moskee,....."

Commentaar br. Ahmad:

a. De Qur'ân al-Kariem weerhoudt personen die ritueel onrein zijn (bijv. djoenoeb; haiz; niefaas etc.) om het aan te raken (zie soerah 56, aajat 79, pag. 984, Nederlandse vertaling door Soedewo)

Commentaar An Nûr redactie:

1. Wij zien gaarne Qur'ânverzen tegemoet, waaruit blijkt dat de Qur'ân personen die in staat van djunub, haiz of nifâs verkeren als ritueel onrein bestempelt.

2. De relevante verzen (56:77-79) vermelden:

"Waarlijk, het is een geëerde Qur'ân, in een boek, dat beschermd wordt; niemand zal het aanraken, behalve de gereinigden (mutahhar-ûn)."

Uit deze verzen wordt vaak geconcludeerd:

2. dat menstruerende vrouwen e.d. de Qur'ân niet ter hand mogen nemen;
3. dat alleen degenen die in staat van wudu verkeren, de Qur'ân mogen aanraken.

Laten wij eerst even nagaan hoe de Qur'ân zélf het woord 'mutahhar-ûn' (gereinigden) gebruikt. Wij vonden dit woord (of afleidingen ervan) in de verzen 2:124, 3:41, 3:54, 5:6, 5:51, 8:11, 9:103, 33:33, 74:4, 80:14 en 98:2.

Enkele van deze verzen waaruit blijkt dat het woord 'mutahhar-ûn' voornamelijk betrekking heeft op geestelijke reinheid:

- "En toen de engelen zeiden: O Maria, Waarlijk Allâh heeft u gekozen en u gereinigd (tahhara-ki)". (3:41)
- "Toen Allâh zei: O Jezus, Ik zal u doen sterven en u in Mijn Tegenwoordigheid verheffen en u reinigen (Mutahhiru-ka) van degenen die niet geloven." (3:54)
- "Allâh wenst u geen moeilijkheid op te leggen, maar Hij wenst u te reinigen" (li-yutahhira-kum). (5:6)
- "Dit zijn degenen voor wie Allâh niet wenst dat Hij hun harten reinigt" (yutahhira). (5:51)

Belangrijk is ook (grammaticaal gezien) dat het woord "mutahhar-ûn" in bovenvermeld vers 56:79 duidt op een persoon die door iemand anders is gereinigd (ook in de andere 11 hierboven genoemde verzen is er sprake van een 'reinigingsobject' en een 'reiniger' die verschillend zijn), dit in tegenstelling tot de woorden 'yathurna' (zij zijn rein) en 'tatahharna' (zij hebben zichzelf gereinigd) in het vers 2:222.

Het is dus duidelijk dat het woord "mutahhar-ûn" in 56:79 niet van toepassing kan zijn op vrouwen die menstrueren, omdat Allâh vrouwen niet kan reinigen wanneer zij uit hun menstruatieperiode zijn gekomen; dit moeten zij zelf doen (het schoonmaken dus).

De betekenis van 56:79 is derhalve: "Het zal niemand aanraken, behalve degenen die door Allâh zijn gereinigd", ofwel: "Niemand zal er baat bij hebben, behalve degenen die door Allâh zijn gereinigd" (nogmaals voor alle duidelijkheid: reinigingsobject en reiniger zijn verschillend van elkaar).

En nu de vraag, of de staat van wudu noodzakelijk is voor het aanraken van de Qur'ân.

De Qur'ân zélf (5:6) stelt duidelijk waarvoor de wudu noodzakelijk is: "wanneer gij tot het gebed opstaat". Noch in de Qur'ân, noch in de Hadîs is een bevel van Allâh of van de Profeet (vz mh) te vinden, die een wudu vóór het aanraken van de Qur'ân voorschrijft. **U ziet dat de Qur'ân WEL de staat van RITUELE REINHEID kent, maar NIET de staat van RITUELE ONREINHEID (v.w.b. de gelovigen). Of kunt u het tegendeel bewijzen?**

U merkt het: door slechts één of enkele verzen van de Heilige Qur'ân in beschouwing te nemen, kunnen verkeerde conclusies worden getrokken!!! De Qur'ân dient grondig te worden bestudeerd, alvorens verantwoorde conclusies getrokken kunnen worden.

b. 'Aisha vertelde dat Rasoeloellaah heeft gezegd; ".....ik heb (het betreden van) de moskee niet wettig gemaakt voor een haa-ied (menstruerende vrouw) noch voor een djoenoeb (iemand in de toestand na geslachtsverkeer). (Aboe Daawoed)

Deze hadîs is naar onze mening in strijd met de hierboven aangehaalde hadîs, die stelt dat een gelovige nooit onrein wordt. Deze laatste hadîs is meer in overeenstemming met de geest van de Qur'ân, aangezien nergens in de Qur'ân een gelovige tot onrein wordt verklaard.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze hadîs door maulâna Muḥammad 'Alî "zwak en derhalve onbetrouwbaar" wordt genoemd; zie "De religie van de Islâm", blz 286 (gaat u zelf maar na hoe vaak en in hoeveel, of beter gezegd hoe weinig, verzamelingen deze hadîs voorkomt).

Vraag: Is de Redactie bezig de spot te drijven met Qur'ân aajaat en Hadies door die te bestempelen als onzin??

De redactie heeft noch Qur'ân-âyat, noch de Hadis als onzin bestempeld.

De redactie heeft geschreven (hier genummerd voor alle duidelijkheid):

“Het is derhalve onzin om zulke vrouwen te weerhouden van:

- 1. het ter hand nemen van de Qur'ân;*
- 2. het betreden van de moskee;*
- 3. het deelnemen aan de ghusl voor overleden vrouwen;*
- 4. het maken van de zgn. siernie, enz.”*

De redactie heeft NIET geschreven, dat het onzin is de vrouwen te weerhouden van het bidden of het vasten, aangezien zij zich bewust is van de vrijstelling die hiervoor geldt. Dat moet wel duidelijk zijn.

Indien u van mening bent dat Qur'ân-âyat of Hadis de vier hierboven genoemde zaken (of andere soortgelijke zaken) verbieden, zien wij gaarne uw bewijzen daartoe tegemoet.

EN NU HET BEWIJS DAT HET BIDDEN EN HET VASTEN TIJDENS DE MENSTRUATIE HARAAM IS EN DAT "VRIJGESTELD ZIJN" BETEKENT HARAAM.

a. Vrouwen zijn tijdens de menstruatie vrijgesteld van Namaaz en Roza. Wie heeft hen die vrijstelling gegeven? Is het niet Allâh uit Zijn genade en barmhartigheid? En als Allâh het niet had gedaan, zou men zeggen dat Hij geen rekening houdt met de vrouwen tijdens die periode. Er is dus geen enkele reden voor vrouwen om in die periode Namaaz te verrichten of te vasten.

Er is eigenlijk voor ons geen reden om hierop in te gaan, aangezien wij nergens in ons artikel hebben gesteld dat menstruerende vrouwen de voor hen geldende vrijstelling betreffende namaaz en vasten opzij moeten zetten.

Echter wensen wij wel even duidelijk te maken dat “vrijgesteld” niet gelijk is aan “haraam”; dat is dan ook de enige reden dat wij bovenstaande stelling in behandeling nemen.

1. Als Allâh (volgens uw visie) in Zijn genade en barmhartigheid de vrouwen heeft vrijgesteld van namaaz en roza, blijkt dat er redenen aanwezig zijn voor Hem om genadig en barmhartig te zijn. Zo'n reden kan alleen maar zijn, dat namaaz en roza tijdens de menstruatie extra zwaar kunnen zijn (nogmaals: zie eerder de betekenis van ‘azan’).

Een verbod voor vrouwen om te bidden of te vasten wegens onreinheid, heeft totaal niks te maken met genade en barmhartigheid, zeker als de menstruerende vrouwen ook nog andere zaken wordt verboden, zoals het aanraken van de Qur'ân, het maken van siernie, etc!

Ook uit het feit dat u stelt “... zou men zeggen dat Hij geen rekening houdt met de vrouwen tijdens die periode” concluderen wij, dat Allâh redenen heeft om rekening te houden met de vrouwen gedurende die periode en die redenen kunnen alleen maar zijn, juist ja, nogmaals, dat namaaz en vasten de vrouw extra zwaar vallen tijdens de menstruatie.

Merk op, dat u eerder (onder citaat C) heeft gesteld dat “het niet mogen vasten en namaaz verrichten tijdens de menstruatie niets te maken heeft met de fysieke kracht van de vrouw”. Hier spreekt u zichzelf dus tegen.

2. Wij zijn het volkomen met u eens als u zegt, dat vrouwen in hun menstruatieperiode geen enkele reden hebben om de namaaz te verrichten of te vasten. Dat staat ook nergens in ons artikel (of durft u het tegendeel te beweren?).

b. De Namaaz die de vrouwen hebben gemist als gevolg van menstruatie, hoeft helemaal niet te worden ingehaald. Alweer een zegen en genade van Allâh voor de vrouwen. Hieruit blijkt dat vrouwen bewust/opzettelijk de Namaaz niet moeten verrichten c.q. \times moeten het Qazaa laten worden. (het vasten moeten ze wel inhalen)

Wij hebben nergens in ons artikel gesteld, dat menstruerende vrouwen de gemiste namaaz moeten inhalen. Of durft u het tegendeel te beweren?

c. Als een vrouw Namaaz wil verrichten tijdens de menstruatie moet ze eerst ontheffing krijgen van die vrijstelling. En alleen Allâh kan (via Zijn Profeet) genoemde ontheffing geven. Zo'n bericht (van intrekking van de vrijstelling) is ons tot nu toe niet overgeleverd.

(Een persoon die van de Overheid vrijstelling krijgt om belasting te betalen, zal goed gek zijn tamtam te maken en lopen te vertellen dat hij wel in staat is om het te kunnen betalen. En als de Overheid wil dat hij (weer) belasting moet betalen, dan moet de aan hem verleende vrijstelling eerst ingetrokken worden).

- 1. Nogmaals: wij hebben nergens in ons artikel gesteld, dat menstruerende vrouwen moeten vasten of de namaaz moeten verrichten.*
- 2. Om nu uw voorbeeld in beschouwing te nemen: als de persoon in kwestie een oprechte gelovige is en in staat is de belasting te betalen, zal hij zeker wel “tamtam maken” (om uw woorden te gebruiken) om zulks te doen, aangezien hij zich anders schuldig maakt aan diefstal van staatsinkomsten. Merk op dat de Qur'ân ons beveelt,*

om machthebbers (en dus ook staatswetten, zolang die niet in strijd zijn met de Qur'ân) te gehoorzamen (4:59: "gehoorzaam Allâh en de Apostel en de machthebbenden onder u").

3. Als iemand onder de belastingvrije grens zit, is hij vrijgesteld van het betalen van belasting. Zodra hij boven die grens komt, dient hij zelf daarvan aangifte te doen.
4. Als iemand bij het betalen van de zakaat onder de nisâb zit, is hij vrijgesteld van het betalen van de zakaat. Zodra hij de nisâb overschrijdt, zal hij uit eigen beweging aangifte moeten doen, dan wel de zakaat moeten betalen. Wij vinden het derhalve onzin als u stelt, dat een vrijstelling eerst door Allâh dient te worden opgeheven. In de hier aangehaalde voorbeelden hoeft de vrijstelling voor het betalen van de belasting of van de zakaat toch ook niet door de betreffende instanties te worden opgeheven, alvorens de betaling plaatsvindt?

Uw bewijzen om aan te tonen dat 'vrijgesteld' gelijk staat aan 'haram' zijn, gezien het bovenstaande, volstrekt irrelevant.

EN NU ONS BEWIJS, DAT 'VRIJGESTELD' NOOIT EN TE NIMMER KAN BETEKENEN 'HARAAM'.

Volgens Qur'ân 2:184 worden reizigers (en ook zieken) vrijgesteld van het vasten. Volgens uw opinie betekent dat, dat het vasten voor zieken en reizigers HARAAM is.

Als wij echter de hadis raadplegen, zien wij dat de Profeet (vzmh) en zijn metgezellen wel eens hebben gevast tijdens een reis (Bu. 30:33, 30:35 e.a.). Volgens uw opinie hebben de Profeet en de betreffende metgezellen dus een Qur'ânvers overtreden door tegen een vrijstelling (volgens uw opinie dus tegen een verbod) in te gaan!!!

Dit kan natuurlijk nooit zo zijn geweest. De vrijstelling voor het vasten betekent daarom, dat de persoon in kwestie zélf mag bepalen of hij tijdens de ziekte of de reis zal vasten. Zolang het voor hem niet te zwaar wordt, is het hem toegestaan te vasten.

Gezien het bovenstaande kan 'vrijgesteld', Islamitisch gezien, derhalve nooit en te nimmer gelijkgesteld worden aan 'haram'. Er is ons inziens geen enkele bron waarmee uw visie in deze kan worden onderbouwd.

Wa maa tawfieqie iellaa biellaah.

Was-salaam

Ahmad

Broeder Ahmad, wij wensen u nogmaals van harte dank te zeggen voor uw reactie en uw positieve manier van het benaderen van de zaak en van de redactie.

Hoewel wij het in de meeste gevallen niet eens zijn met uw visie, mag u ervan verzekerd zijn dat uw reactie onze blik heeft verruimd en ons ertoe heeft aangezet ons verder in de materie te verdiepen.

Wassalaam,

R. Ahmadali

R. Ghafoerkhan

S. Ahmadali-Doekhie

Dr. Zahid Aziz

Verschillende verwijzingen en feiten zijn hieronder verzameld, die de ware bekwaamheden en de positie van vrouwen aantonen, zoals door de Islam onderwezen.

1. Vrouwen aangehaald als voorbeelden voor de gelovigen

De Heilige Qur'ân zegt:

“En Allâh stelt een voorbeeld voor degenen die geloven – de vrouw van Farao, toen zij zei: Mijn Heer, bouw voor mij een huis bij U in de Tuin en bevrijd mij van Farao en zijn werk, en bevrijd mij van de onrechtvaardige mensen.”

“En Maria, de dochter van `Imraan, die haar kuisheid bewaarde; derhalve bliezen Wij in hem (d.i. de gelovige voor wie Maria een voorbeeld is) van Onze inspiratie ...” (66:11-12)

Hier worden twee **vrouwen** voorgesteld als voorbeelden voor alle Moslimse gelovigen (mannen en vrouwen). De vrouw van Farao typeert de gelovige die nog niet vrij is van de slavernij der zonden (net zoals Farao's vrouw onderworpen was aan het kwaad van Farao), maar die bidt om hiervan bevrijd te worden. Maria typeert de hoogste graad van een gelovige die zichzelf, hij of zij, hoedt voor alle lage begeerten en daardoor inspiraties van God ontvangt.

De Qur'ân heeft dus twee vrouwen aangehaald als de hoogste voorbeelden voor Moslimse mannen en vrouwen om te volgen.

2. Vrouwen ontvangen openbaringen

In de Qur'ân worden voorbeelden gegeven van rechtschapen vrouwen, die openbaringen van God ontvangen:

“En Wij openbaarden tot de moeder van Mozes, zeggende: zoog hem (de baby Mozes), en wanneer u voor hem vreest, werp hem in de rivier en vrees niet, noch wees bedroefd ...” (28:7)

Op gelijke wijze wordt God's openbaring tot Maria vermeld in 19:24-26 en 3:42-43.

Merk op, dat de soort openbaring die in deze passages wordt vermeld, alleen tot diegenen komt, die de hoogste rang van nabijheid tot God bereiken.

3. Een vrouw vermeld als profeten

Net zoals wij in hoofdstuk 19 de woorden “en vermeld Abraham in het Boek” (v. 41), “en vermeld Mozes in het Boek” (v. 51) etc. vinden om het belang van de verschillende profeten aan te geven, zo vinden wij ook: “En vermeld Maria in het Boek” in exact dezelfde bewoordingen. Op gelijke wijze geeft hoofdstuk 21 voorbeelden van verschillende profeten (verzen 51 tot 90), en verwijst vervolgens in vers 91 op dezelfde wijze naar Maria, en zegt vervolgens in het volgende vers, waarbij naar de gehele groep wordt verwezen:

“Waarlijk, deze gemeenschap van u is één gemeenschap, en Ik ben uw Heer, dien Mij derhalve.”

4. De klacht van een vrouw gehoord door Allâh

Hoofdstuk 58 begint als volgt:

“Inderdaad heeft Allâh het pleit gehoord van haar, die bij u (de Profeet Muḥammad) pleit over haar echtgenoot en zich bij Allâh beklagt.”

Allâh heeft dus de klacht van een vrouw over haar echtgenoot gehoord en heeft een openbaring aan de Heilige Profeet gezonden om haar grieven goed te maken.

5. Een vrouwelijke heerser in de Qur'ân

De Qur'ân geeft het verhaal van Salomo en de koningin van Sheba. Salomo had een goed georganiseerde inlichtingendienst. Zijn inlichtingsofficier gaf hem de informatie van een naburig land als volgt: (merk op dat dit geen vogel was, zoals algemeen wordt geloofd, maar een man wiens naam 'Hoedhoed' was):

“Ik vond een vrouw over hen regeren, en aan haar is van elk ding gegeven en zij heeft een machtige troon. Ik vond haar en haar volk de zon aanbidden in plaats van Allâh ... en zij zijn niet recht geleid.” (27:23-24)

Waar de Qur'ân bezwaar tegen maakt, is niet dat een vrouw het land regeert, maar dat zij en haar onderdanen de zon aanbidden en niet het rechte pad volgen. De Qur'ân vertelt ons hoe zij het land regeert:

“Zij zei: o hoofden, geef mij raad aangaande mijn zaak. Ik beslis nooit een zaak, totdat u in mijn aanwezigheid bent. Zij zeiden: wij (d.i. de natie) zijn bezitters van kracht en grote moed. En het bevel behoort toe aan u; overweeg dus wat u zult doen.” (27:32-33)

Zij regeert dus met de raadgeving van haar adviseurs, maar “het bevel behoort toe aan u”. **De macht van de uiteindelijke beslissing ligt bij haar. De Qur'ân maakt bij het aanhalen hiervan geen bezwaren hiertegen.**

In het daaropvolgende verslag zijn Salomo's inspanningen gericht op het haar redden van haar afgodisch geloof, en wanneer zij door zijn argumenten is overtuigd, zegt zij:

“Mijn Heer, waarlijk, ik ben onrechtvaardig tegen mijzelf geweest, en ik onderwerp mij met Salomo aan Allâh, de Heer der werelden.” (27:44)

Zij onderwerpt zich niet *aan* Salomo als haar heer en meester, maar veeleer onderwerpt zij zich aan Allâh tezamen *met* Salomo, als een gelijke.

6. De vrouwen van de Profeet als leraren van de religie

Na de dood van de Heilige Profeet traden zijn vrouwen op als leraren van religieuze kennis tot de Moslims. Grote aantallen mensen kwamen bij hen met vragen over verschillende zaken. Er is een groot aantal hadîs' door hen overgeleverd, vooral door 'Â'isha (Allâh's tevredenheid zij met haar). Niet alleen vertelden deze vrouwen uitvoerig aan de mensen over de gebeurtenissen uit het leven van de Heilige Profeet, maar hun inzichten werden gebruikt om conclusies te trekken en te oordelen aangaande religieuze kwesties.

Er wordt geschat dat ongeveer tweederde van de hadîs met betrekking tot zaken van de Shâri'ah overgeleverd is door 'Â'isha. Toen de samenstellers van de Hadîs de verslagen van de gezegden en handelingen van de Heilige Profeet bijeen verzamelden en de geschiktheid van de vertellers controleerden, **maakten zij geen onderscheid tussen een verteller als te zijn een man of een vrouw**. Het bewijs van een vrouwelijke verslaggever, dat zij een bepaald gezegde van een bepaalde bron had gehoord, werd *op dezelfde basis als dat van een mannelijke verslaggever* behandeld door de Hadîs-verzamelaars.

Een Qur'ânvers, dat vaak wordt besproken, is het volgende:

“O vrouwen van de Profeet, u bent niet als enige andere vrouwen. Indien u uw plichten vervult, wees dan niet zacht in spraak, opdat hij in wiens hart een ziekte is, niet zal begeren. En spreek een goed woord. En blijf in uw huizen en vertoon uw schoonheid niet, gelijk het vertoon van de vroegere tijden der onwetendheid.” (33:32-33)

Dit vers verwijst naar de publieke plichten van de vrouwen van de Heilige Profeet als leraren van de Moslims. De functie van onderwijzing wordt gegeven met de woorden “spreek een goed woord”. Zij waren publieke figuren die zich in een delicate positie bevonden en waren derhalve geen gewone individuen. Zij moesten daarom die zaken vermijden, welke verkeerd konden worden begrepen en hen onder de geringste zweem van verdachtmakingen zouden kunnen brengen. Tegelijkertijd moesten zij hun plichten van het geven van onderricht vervullen, hetgeen betekent dat zij in contact moesten treden met een groot aantal verschillende soorten mensen. Vandaar de hierboven vermelde voorzorgsmaatregelen, inclusief het niet informeel tot mannen spreken.

7. Vrouwen corrigeren mannen in religieuze zaken

En zijn gevallen waarbij vrouwen de zienswijzen van een man met de status en positie van hazrat 'Umar corrigeerden. In Bugârî staat opgetekend dat hazrat 'Umar op zijn sterfbed beweerde, dat de Heilige Profeet had gezegd dat “het gejammer en geweeklaag van de familieleden van een overleden persoon de straf van die persoon in het leven hiernamaals doen toenemen”. Nadat zij hierover was ingelicht, zei 'Â'isha dat 'Umar het verkeerd had en dat de Heilige Profeet dit niet had gezegd, omdat het de lering van de Qur'ân weerspreekt, dat een persoon niet kan worden gestraft voor hetgeen anderen doen.

Toen hij een kalief was, kondigde 'Umar aan dat hij een bepaalde beperking zou invoeren aangaande de *mahr* (een door de man aan de echtgenote gegeven gift ten tijde van het huwelijk). Een gewone vrouw rees op vanuit het publiek en las een vers voor uit de Qur'ân dat tegengesteld was aan dit idee. 'Umar trok onmiddellijk zijn voorstel in, en zei:

“De vrouwen van deze stad hebben meer begrip dan 'Umar.”

(Kunt u zich voorstellen dat enige moderne Islamitische heerser dit zou doen?)

8. De Heilige Profeet stelt een vrouw aan als *imâm* in haar huis

Er is een hadîs in zowel *Sunan Abu Dawud* als in *Musnad* van Ahmad ibn Hanbal, dat de Heilige Profeet Muhammad een vrouw, genaamd Umm Waraqa, opdroeg dat zij “als imam voor de mensen van haar huis moest optreden”, en zij had een *mu’adhdhin* (oproeper tot het gebed) in haar huis, die een man was. Aldus baden de mannen van het huis achter haar.

9. De positie van vrouwelijke heiligen

Tazkirat al-Auliya is een beroemde compilatie van de levens van de Moslimse heiligen, bijna 800 jaar geleden geschreven door Farid ud-Din Attar. Het omvat ook het leven van een vrouwelijke heilige, de beroemde Rabi’a van Basra. Attar schrijft aan het begin van het gedeelte dat handelt over haar leven:

“Indien iemand zegt: ‘Waarom heeft u Rabi’a toegevoegd in de rang van mannen’, dan is mijn antwoord, dat de Profeet zelf heeft gezegd: **‘God beschouwt niet uw uiterlijke vormen’. De kern van de zaak is niet de vorm, maar de intentie, zoals de Profeet heeft gezegd: ‘De mensen zullen zich ontwikkelen volgens hun intenties’.** Bovendien, indien het gepast is om tweederde van onze religie aan ‘Â’isha (de vrouw van de Profeet) te ontleen, dan is het zekerlijk toelaatbaar om religieus onderricht te nemen van een dienaars van ‘Â’isha. Wanneer een vrouw een ‘man’ wordt op de weg van God, dan is zij een man en kan zij niet meer een vrouw genoemd worden.”

Dit werd bijna 800 jaar geleden geschreven!

Laatste opmerking

De bovenstaande passages illustreren niet alleen de posities die vrouwen volgens de Islâm kunnen bereiken, maar ze tonen aan dat zij deze posities daadwerkelijk hebben bereikt.

Wij besluiten met de volgende fragmenten uit de Heilige Qur’ân:

“En de gelovigen, mannen en vrouwen, zij zijn elkanders vrienden. Zij gebieden het goede en verbieden het kwade en onderhouden en gebed en betalen de zakât, en gehoorzamen Allâh en Zijn Boodschapper. Aangaande hen, Allâh zal hen genadig zijn. ... Allâh heeft de gelovige mannen en de gelovige vrouwen tuinen beloofd waarin rivieren stromen, om daarin te verblijven ... dat is het grote succes.” (9:71-72)

“Op die dag zult u de gelovige mannen en de gelovige vrouwen zien, hun licht voor hen uitstralende en aan hun rechterhand. Blijde tijdingen voor u deze dag! – tuinen waarin rivieren stromen, om daarin te verblijven.” (57:12)

Can women give lectures to men in the mosque?

Dr Kaukab Siddique

The Call, April 28, 1996 (Trinidad)

*Reprint of an article on page 16 of 'The Message',
January-March 1996, published by the United Islamic Association (UIA),
31 Crawley Road, London, England*

Instead of celebrating the fact that one of our sisters has the Islamic knowledge required to address a Mosque audience, our 'ulama' make it an occasion for mourning, which is indicative of how far they are from the teachings of original Islam as it exists in the Qur'an and authentic Hadith. We can begin by looking at some of the practices of our own 'ulama', which reveal their double standard about women. In many US mosques, for instance Masjid Rahma in Baltimore, the imam addresses gatherings of women, sometimes sitting only a few feet away from them. In the original constitution of Jamaate Islami, it is stated that the ameer will deal directly with the women's wing of the organisation. The actions of those men say that it is okay for a learned man to address women directly in an Islamic setting. But when it comes to a learned woman addressing men, it is not to be tolerated. Obviously there is a double standard here. **The implication is that men are more pious than women, which contradicts the Qur'an!**

Men who have difficulty looking at a learned Muslim woman standing before them should ask themselves: Is this very different from a family gathering where your mother, wife, sister or daughter comes before you? **If you have lewd thoughts about an Islamically dressed woman, even in the holy atmosphere of the masjid, obviously your mind is still not Muslim and jahiliyyah dominates your thinking. You can begin by converting your mind to Islam. If you are thinking dirty even inside the mosque, go to ground zero and start your conversion to Islam.** What would happen if the blessed mother of the believers, 'Ayesha, Fatima (Allah be pleased with them) or their students were to address you? (Actually, all good Muslim women are their students.) If you cannot respect your sister even in the masjid, how can women be considered part of the Ummah? Surely you have not pondered the meaning of:

"The believers are not other than one brotherhood! sisterhood." (Holy Qur'an 49:10)

It does not leave out any of the believers, male or female.

The Call, 28 April 28 1996 (Trinidad)

Dr. Anesa Ahamad (now Khan) delivered the *Khutbah* (sermon) at the *Jumu'ah* (Friday) Service held at the Ahmadiyya Anjuman's Mosque, Freeport on July 21, 1995. She was interviewed from London by telephone. The accompanying article is a transcript of the broadcast by the B.B.C.

The small Caribbean island of Trinidad has hit the headlines in the Muslim world. At the Ahmadiyya Anjuman's Mosque in Port of Spain, the young doctor Anesa Ahamad gave a sermon to a congregation on Islam and its teachings. Many of her supporters believe this is the first time that a woman has acted as an Imam in the modern Islamic world. She says her sermon will have a positive effect on the role of Muslim women: "Women have been relegated to the roles of serving tea at the mosque, preparing food, cleaning the mosque, taking a back seat, listening, being supportive, running the women's group but have never really given an intellectual contribution to the extent that they really can, and I think that what it did was to show that it is possible to lead spiritually and to lead intellectually in the mosque."

Dr. Anesa Ahamad is part of the Ahmadiyya community, which has followers worldwide. A large number of mainstream Muslims consider them to be non-believers because they say their founder was a prophet and their critics argue this goes against Islamic teachings. In Pakistan the Ahmadiyya's are banned from calling themselves Muslims.

The sermon given by Anesa Ahamad has been criticized by one of Trinidad's leading Islamic organizations, the Anjuman Sunnat-ul Jamaat Association. Its leader is Dr. Mansoor Ibrahim: "The Ahmadies who have gone ahead and done what they did are in effect not Muslims and they are free to do whatever they want but we feel however as a community, and I'm sure that I'm speaking on behalf of the world Muslim community, they are free to do whatever they want, they can do any innovations but for God's sake, remove the name Qur'an and Sunnah of the prophet - meaning the teachings of the prophet and Islam from their religion or from their group." According to Dr. Ibrahim many members of the Ahmadiyya community are angry that a woman has been allowed to preach to a congregation saying this goes against Islam.

But a few hundred miles away in America the prominent New York based National Council on Islamic Affairs has welcomed the sermon. Its Secretary General, Dr. Muhammad Mahdi: "I think this is a beginning of a healthy development in Islam. Islam is really not against women, when we understand Islam thoroughly it is as fresh as the twenty first century, so if a woman delivers a sermon, that's a healthy development, the beginning of Islam in the twenty first century. We congratulate the group in Trinidad and are very happy about this development."

There's been a strong reaction among women in Trinidad, Indrani Rampersad whose ordained made controversy as the first ever Hindu priest in 1994, says religion has to adapt to the modern world: "Now the basic tenets may remain the same, the essence is there but you've got to change and to suit the times. Religion is not cast in concrete otherwise we will be, our whole **mental set** will be cast in concrete as well and that's not being alive. To be alive means to change.

Now I'm not saying change just for the sake of change, got to change for the better is a death of the spirit if you just remain cast in an ancient mold."

Although she has been criticized Dr. Anesa Ahamad stands by her decision: "I've gotten very, very good feedback from majority of people, there are a few of the leaders of other Islamic groups who have said that it is wrong, it is sacrilegious and it is not allowed. We have asked those people kindly to come forward and teach us and show us where it is wrong because I certainly do not know as much about the Qur'an or Islam as some of these leaders and really I'm willing to listen. If it is shown to me that it is wrong then I will apologise to the people and I would apologise to God, but so far no one has been able to come up with anything concrete to substantiate the claim that it is wrong."

Bijlage 7
Hazrat `Â`isha's *gutbah* in de Heilige Moskee

The Call, 20 februari 1996 (Trinidad)

Er is geen geestelijke in de Islâm voor wie de formaliteiten of liturgie de enige verantwoordelijkheid zijn. Als mensen van begrip stelt Allâh hen aansprakelijk, zoals de Qur'ân stelt: *“Ik zal de inspanningen van enige onder u, hetzij een man hetzij een vrouw, niet verloren laten gaan”* (3:194). Nadat de kalief Usmân, opperheerser van de Muslimwereld, was vermoord, vernam `Â`isha, die terugkeerde van de Bedevaart, van zijn dood. Zij keerde terug naar Mekka en bracht een leger van drieduizend man op de been. Tabri's Geschiedenis verhaalt:

Toen zij Mekka bereikte, steeg zij af bij de deur van de Heilige Moskee. Zij ging voort richting de Hatîm ⁴¹. Enkele personen hadden daar een scherm voor haar geregeld. Daarin bleef hazrat `Â`isha terwijl de mensen buiten samenstroonden. Nadat er een massa was bijeenverzameld, gaf `Â`isha de volgende *gutbah*:

“Indien twee partijen van de gelovigen twisten, breng dan verzoening tussen hen tot stand; maar wanneer één van hen onrechtvaardig tegen de ander handelt, bestrijdt dan degene die onrechtvaardig handelt ...” (49:9)

“O mensen! De rebellen van verschillende steden en plaatsen, gesteund door de jongelingen van Madina, hebben de beschuldiging tegen de overleden martelaarleider (hazrat Usmân) geuit, dat hij opruiing heeft veroorzaakt doordat hij jonge personen heeft aangewezen als gouverneurs, die nog geen snijtanden hebben. Echter, hiervoor werd er dikwijls gebruik gemaakt van hun ‘tanden’. Bij vele gelegenheden waar veiligheid werd geëist, beschermden deze zelfde ‘tanden’ hen. Dit zijn zaken die reeds zijn gepasseerd, zaken waarover, indien het niet vanwege deze ‘tanden’ was, er geen vrede geweest kon zijn.

Het kwaad echter waartoe werd aangespoord, was om te trachten de aanstellingen (van de gouverneurs) in te trekken. Onze steun (vervolgens) was duidelijk ter wille van de vrede. Maar toen zij verder geen excuses konden vinden voor hun opruiing, noch enig gebrek of blaam aan iemand konden toeschrijven, namen zij hun toevlucht tot openlijke rebellie en opstand. Op deze wijze zijn de verborgen motieven van hun daden en argumenten even duidelijk als het daglicht geworden.

Zij hebben het bloed vergoten dat heilig was en introduceerden een bloedblad in een heilige stad (Madina). De (publieke) rijkdom, die onschendbaar is, werd door hen geplunderd. In hun streven naar het bloed van Usmân richtten zij een slachting aan in de maand van *Dhu-l-Hiddjah*, waarin het verboden is zelfs tegen de ongelovigen te strijden en welke Allâh onschendbaar heeft gemaakt. Zij toonden geen respect voor de heiligheid van deze maand. Bij Allâh! Indien deze moordenaars van Usmân onder zulke mensen waren, zodat het de hele aarde zou vullen, dan zou slechts één van Usmân's vingers beter zijn dan hen allen.

Ik wil hulp geven vanuit deze verzameling van u mensen tegen deze rebellen, zodat zij gestraft kunnen worden. Bij Allâh! Indien het werkelijk zo was dat Usmân onder een beproeving werd gesteld vanwege één of andere zonde, waardoor zij deze rebellie tegen hem ontketenden, dan zou Usmân vanwege dit martelaarschap gezuiverd zijn van deze zonde, net zoals goud of kleding van vuil wordt gezuiverd. Deze mensen hebben Usmân van zonde gereinigd door hem in bloed te dompelen, net zoals kleren worden gereinigd door die in water te dompelen.

⁴¹ Dit is een kleine halfcirkelvormige muur buiten de Ka'bah. Aangezien het een deel was van het oorspronkelijke gebouw, werd het bidden in de **Hatîm** beschouwd gelijk te zijn als het bidden in de Ka'bah zelf.

People are often unreasonable, illogical,
and self-centered;
Forgive them anyway.

If you are kind, People may accuse you
of selfish, ulterior motives;
Be kind anyway.

If you are successful, you will win some
false friends and some true enemies;
Succeed anyway.

If you are honest and frank,
people may cheat you;
Be honest and frank anyway.

What you spend years building,
someone could destroy overnight;
Build anyway.

If you find serenity and happiness,
they may be jealous;
Be happy anyway.

The good you do today,
people will often forget tomorrow;
Do good anyway.

Give the world the best you have,
and it may never be enough;
Give the world the best you've got anyway.

You see, in the final analysis,
it is between you and God;
It was never between you and them anyway.

mother Teresa